

ȘCOALA GENERALĂ Nr. 10
PITEȘTI

REVISTĂ EDITATĂ DE PIONIERI ȘI ȘCOLARI

1972

SALBA ARGEȘEANĂ

Nr. 3-4

1972

ȘCOALA GENERALĂ Nr. 10 — PITEȘTI

1. Salba Argeșeană — la a treia apariție — <i>Florin Măntescu</i> — dir. școlii	3	— Cîntecul plugarului;	15	— Argeșul, leagăn de luptă și civilizație; <i>Mincu Mariana</i> , clasa a VIII-a A.	24
2. Sub steagul partidului	4	— Ghicitori; <i>Nicolae Cornelia</i> , clasa a VII-a B.	15	— Nicolae Bălcescu, un mare patriot; <i>Mincu Mariana</i> , clasa a VIII-a A.	24
— Partidul; <i>Vlăduță Daniel</i> , clasa a VII-a A	5	10. Tinere talente	16	14. Dimensiuni argeșene	25
— Partidul, călăuza înțeleaptă; <i>Nedelcu Viorel</i>	5	— Nebuloasă; <i>Folea Adriana</i> , clasa a VII-a C.	16	— Energie electrică; <i>Dan Nicolaescu</i> , clasa a VIII-a D	25
— Partid, iubit părinte; <i>Tănase Cristina</i> , clasa a III-a	5	— Osînda; <i>Bucur Gabriel</i> , clasa a V-a C.	16	— Uzina de autoturisme; <i>Popa Cristina</i> , clasa a VIII-a D	25
— Doftana, școală de educație comunistă; <i>Petrescu Ana</i> , clasa a III-a, <i>Hristescu Simona</i> , clasa a III-a, <i>Pally Lucian</i> , clasa a V-a.	5	— Povestea urmașului lui Tiki-Vua; <i>Fotolescu Dan</i> , clasa a VI-a C.	17	— Oameni de cultură și artă care s-au născut și au trăit în județul Argeș; <i>Stoian Victoria</i>	26
— Nou angajament; <i>Dima Adriana</i> și <i>Mincu Mariana</i> , clasa a VIII-a A.	6	— În pădure; <i>Drăgan Doina</i> , clasa a VI-a C.	17	15. În lumea științei	26
— Sintem gata!; <i>Comandamentul unității de pionieri</i>	7	— Aud munții; <i>Niță Niculina</i> , clasa a VIII-a A.	18	a. — Fenomene fizice și chimice	26
3. Pe teme de educație moral-cetățenească	7	— Amurgul; <i>Sofian Roxana</i> , clasa a VI-a C.	18	— Porumbul, soia, alunele dau lîna; <i>Ciobanu Olga</i> , clasa a VIII-a A	26
4. Urmați exemplul lor; <i>Milea Corina</i> , <i>Tănase Teodora</i> și <i>Folea Adriana</i>	8	— La bunici; <i>Sofian Roxana</i> , clasa a VI-a C.	18	— Figuri de chimiști — <i>Petre Poni</i> ; <i>Ionescu Ane-Mari</i> , clasa a VIII-a A	26
5. Argeșul harnic; <i>Ionică Marin</i> , clasa a VIII-a C	9	— Sfirșit de toamnă; <i>Bucur Gabriel</i> , clasa a V-a C.	18	— Nu-și mai păstrează pendulul planul de oscilație?; <i>Ganea Mihaela</i> , clasa a VII-a A	27
7. De-aș fi; <i>Teodorescu Cornelia</i> , clasa a VII-a	9	— Legenda florii-soarelui; <i>Rădulescu Liana</i> , clasa a V-a C	18	— Balanța romană; <i>Eana Dumitru</i> , clasa a VII-a C.	27
6. Muzica, forță cu puternic răsănet educativ; <i>Popescu Cornelia</i> , clasa a VIII-a B	9	— Legenda greierilor; <i>Ștefan Cristian</i> , clasa a V-a C.	18	— Constantin Niculescu; <i>Trocian Adriana</i> , clasa a VII-a B.	27
8. Ție, patria mea dragă!;	10	— Bondarul alpinist;	19	— Probleme; <i>Dima Adriana</i> , clasa a VIII-a A	28
— Republică, măreață vatră; <i>Dumitrică Liliana</i> , clasa a VII-a B.	10	— Ciobănașul	19	b. — Rezolvăm gîndind Exerciții și probleme; <i>Grigoriu Ștefăniță</i> , clasa a VI-a C.	28
— Am o țară ca o floare; <i>Dinică Anca</i> , clasa a VI-a C.	10	— Toamna; <i>Sofian Roxana</i> , clasa a VI-a C.	19	— Rezolvări de probleme — <i>Ionescu Ane-Mari</i> , clasa a VIII-a A, <i>Ciobanu Olga</i> , clasa a VIII-a A.	28
— Tinerețea noastră în slujba patriei; <i>Cremenescu Carmen</i> , clasa a VII-a	12	— O împlinire; <i>Radu Iulian</i> , clasa a IV-a B	19	16. Preocupări din timpul meu liber; <i>Smaranda Mugurel</i> clasa a VI-a C	29
— Imnul școlii; profesor <i>Nedelcu Viorel</i> ,	13	11. Mult e dulce și frumoasă; <i>Colectivul de redacție</i>	20	— Descendenții muștei; <i>Pascu Milena</i> , clasa a VI-a C	29
— România — țara mea; <i>Cremenescu Carmen</i> , clasa a VIII-a C.	14	— Sensul cuvintelor (omonieme); <i>Geantă Eleonora</i> , <i>Anghel Camelia</i> , <i>Coman Mihaela</i> , clasa a VIII-a B	20	— Cînd zoologia glumește; <i>Macek Mariana</i> , clasa a VI-a C	29
— O, țara mea; <i>Pascu Milena</i> , clasa a VI-a C	14	— Îndemn; <i>Peligrad Anca</i> și <i>Ciornei Silvia</i> , clasa a VIII-a C.	21	17. Ne pregătim pentru viață; <i>Geantă Eleonora</i> și <i>Roventza Roland</i> , clasa a VIII-a B.	30
— Țară nouă; <i>Sofian Roxana</i> , clasa a VI-a C	14	— Gramatica în slujba exprimării corecte și frumoase; <i>Gheorghe Ioana</i> și <i>Ganea Mihaela</i> , clasa a VII-a A	21	18. Din activitatea cercurilor	30
9. Izvor de apă vie	14	12. Pe cărările patriei	22	19. Caleidoscop. Știați că?	31
— Haiducul Radu lui Anghel; <i>Suliman Cornelia</i>	14	— Moldova, floare din grădina țării; <i>Dumitrica Liliana</i> , clasa a VII-a B.	22	20. Rebus	32
— Mihai, haiducul; <i>Gheorghe Mariana</i> , clasa a VII-a	15	— Amintiri din Delta; <i>Pică Cristina</i> , clasa a IV-a D	22	21. În obiectivul reflectorului	34
		— Excursie la București; <i>Gheorghe Mariana</i> , clasa a VII-a A	23	22. Promoția 1971—1972	35
		13. File de cronică	24		

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Dumitrica Liliana, clasa a VII-a B; *Bucur Gabriel*, clasa a V-a C; *Dinică Anca*, clasa a VI-a C; *Gheorghe Mariana*, clasa a VII-a A; *Geantă Eleonora*, clasa a VIII-a B; *Mincu Mariana*, clasa a VIII-a A; *Dima Adriana*, clasa a VIII-a A; *Cremenescu Carmen*, clasa a VIII-a C; *Petrescu Anca*, clasa a III-a C; *Folea Adriana*, clasa a VII-a C.

PROFESORI COORDONATORI

Budan Filofteia și Smaranda Alecsandru

INDRUMĂTORI

Măntescu Florin, director, Dumitrescu Nicolae, Jugravu-Orleanu Veronica, comandanta unității de

pionieri, Ciobanu Verginia, Catana Olimpia, Radu Ion, Oprică Bucur, Nedelcu Viorel, Săndulescu Florica, Stănculescu Doina, Dituțea Valeria, Trandafirescu Ileana.

ILUSTRĂȚII: Jugravu-Orleanu Veronica, prof. de desen

REDAȚIONALE

Redacția mulțumește corespondenților pentru contribuția adusă și invită pe toți cititorii să participe în număr tot mai mare la elaborarea numerelor următoare. De asemenea, vă roagă să arătați ce alte probleme v-ar interesa, pentru a fi cuprinse în rubricile revistei noastre.

LA A TREIA APARIȚIE

Revista școlară „SALBA ARGEȘEANĂ” se îmbogățește cu încă un medalion, cu un mănunchi de strădanii, ca o preocupare devenită tradițională a elevilor și cadrelor didactice din școala noastră.

Dacă numărul doi al revistei a purtat amprenta glorioasei aniversări a Semicentenarului Partidului Comunist Român, prezența publicației este pătrunsă de emoția și elanul ce însuflețesc acțiunile prilejuite de jubileul Semicentenarului Uniunii Tinerețului Comunist Român.

Din sufletele lor curate și cinstite, copiii, acești neobosiți grădinari ai florilor de cerneală, micuții căutători de imagini artistice, închină gânduri și imnuri înălțătoare „Partidului, neprețuit părinte”.

Entuziasmul, dragostea și încrederea în partid sînt exprimate în versuri ca :

„Noi sîntem fericiți în toate,
Și-n inimi o dorință mai există :
Ca să muncim mereu cu tine-n frunte,
Să făurim o Românie comunistă.”

(Din poezia „Partidului”, de Vlăduță Daniel, clasa a VII-a).

Aceleași calde cuvinte sînt închinare și gliei strămoșești, scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România :

„Tot ce este mai frumos :
Codrul, cerul luminos,
Holda, apele, cîmpia,
Poartă un nume : ROMÂNIA”.

(Din poezia „România — țara mea”, de Cremenescu Carmen, clasa a VIII-a).

Numeroasele materiale cuprinse în acest număr al revistei „Salbă Argeșeană” reflectă înalta apreciere pe care o dau elevii, pionierii și uteciștii măsurilor luate de partid cu privire la formarea profilului moral al omului de tip nou, dorința lor de a deveni folositori patriei socialiste.

Aceasta a determinat creșterea eficientă a colaborării din rîndurile celor mai iscușiți mînuitori ai condeiului la acest număr al revistei școlare.

La rubricile revistei deja consacrate s-au adăugat rubrici noi, legate de anumite preocupări și interese ale elevilor, cum sînt : culegerea de folclor din satele județului Argeș, articole legate de orientarea școlară și profesională etc.

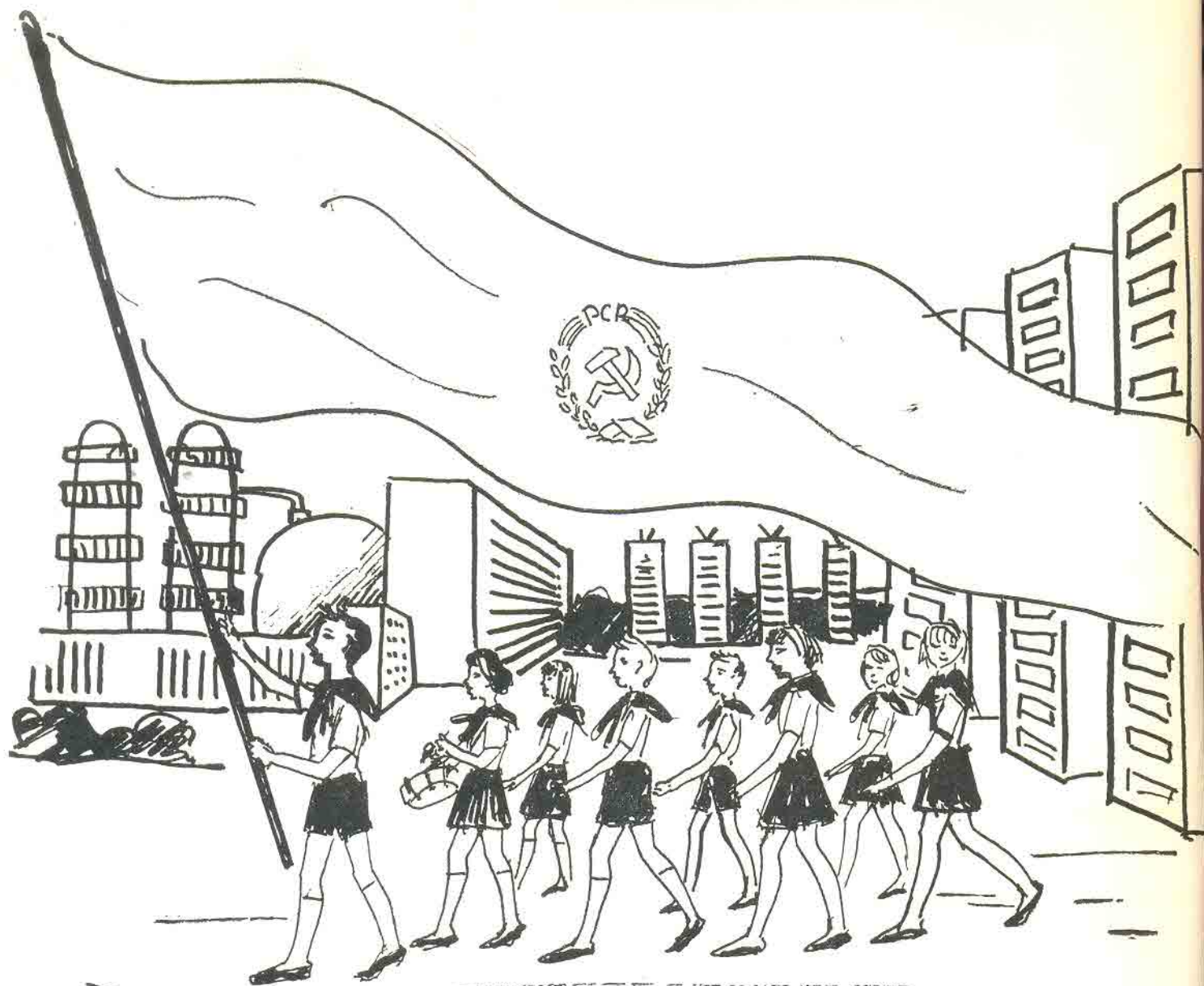
Ceea ce încîntă foarte mult pe cititor este faptul că autorii acestei minunate gândiri creatoare au înțeles că viitorul aparține copiilor, că ei sînt pregătiți să răspundă : „Sîntem gata să devenim harnici, cinstiți și demni, pe măsura condițiilor pe care P.C.R. le-a creat tinerei generații !”

Pentru aceste mărețe idealuri micii noștri poeți și prozatori au început să scrie și scriu așa cum văd ei lumea care îi înconjoară, scriu despre copilăria lor fericită și ceea ce își propun să realizeze în viitor.

Prin efortul conjugat al tuturor generațiilor vom construi viitorul comunist, acest edificiu trainic și măreț, așa cum nu a cunoscut pînă acum pămîntul nostru strămoșesc.

Totul depinde de noi, de o a m e n i, căci, după cum a spus marele gînditor din Grecia antică SOFOCLE : „Lumea este plină de minuni, dar nimic nu este mai minunat ca o m u l”.

Cinste condeielor harnice !

SUB STEAGUL PARTIDULUI

„... partidul sînt oamenii, istoria sa este istoria oamenilor, conștiința lui este conștiința oamenilor... partidul sîntem noi, membrii săi, reprezentanții poporului... partidul este poporul, reprezentat prin cei mai buni fii ai săi“

NICOLAE CEAUȘESCU
Semicentenerul glorios al P.C.R.

PARTIDULUI

Partid, tu cînt al bucuriei
Și al dreptății pe pămînt,
Ne ești lumină pururi vie,
Leagăn de vise pline de-avînt.

Stegar al demnității noastre,
Mereu în frunte ne-ai condus.
Prestigiul țării în lumea mare
Să urce, urce tot mai sus.

Ai fost cutezător în toate
Și ne-nfricat cu piept de-otel,
Tu ne-ai condus spre libertate,
Mereu-nainte, spre al tău țel.

Tu ai luptat cu-nslăcărare
Să fie munca slobodă sub soare
Și ca toți cei ce muncesc
Să aibă tot ce își doresc.

Noi sîntem fericiți în toate
Și-n inimi o dorință mai există:
Ca să muncim mereu cu tine-n frunte,
Să făurim o Românie comunistă.

VLADUȚĂ DANIEL
clasa a VII-a A

PARTIDUL CĂLĂUZĂ INTELAPTĂ

Prof. Viorel Nedelcu

Par ti dul că lă u ța în te leap tă Tu
e ri pi nai vo mă ni - for spre cer O ța ră-construi țam la o
lal- tă Din te me lii spre cer-a înăl țat Soare
nou lu mi neți pen tin sul ță rii Ra țe noi lu mi neți pe al ba stru
mă rii tu dragă țar țid stră lui tor Ne ai lu mi nat me reu Te vre m ori
cînd Te vre m în bold sîm pin pe pla iul tău pla iul tău

PARTID, IUBIT PĂRINTE

Partidule, iubit părinte,
M-ai învățat mereu
Șase cuvinte:
Să-nvăț,
Să aflu
Și să știu,
Și să înving mereu tot ce e greu!
M-ai învățat
Ca să muncesc cu spor
Și să iubesc poporul muncitor.
Partidule, mi-ai dat
Copilărie fericită
Și joc, și cînt,
Și pace, și avînt.
În bucurie și în libertate cresc,
În pace, eu învăț să te iubesc.
E dreaptă calea ta și luminoasă,
E bună viața mea și e voioasă.
Chemările pionierești
Cu grijă și cu dragoste le execut,
Eu, schimbul tău de mîine, te salut!
Partidule, neprețuit părinte!

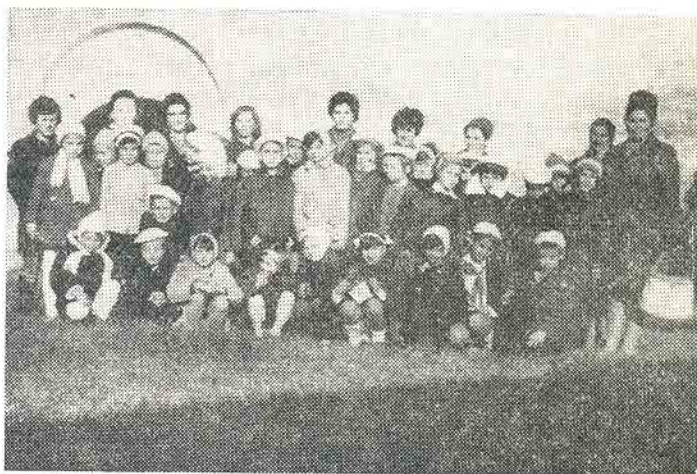
TÂNASE CARMEN CRISTINA
clasa a III-a

DOFTANA, ȘCOALA DE EDUCATIE COMUNISTĂ

Cu o săptămîină înainte am fost anunțați că vom face o excursie la Muzeul Doftana, unde vom primi în rîndurile noastre noi pionieri. A sosit și această zi pe care o așteptam cu atîta nerăbdare.

Deși în dimineața plecării noastre vremea era mohorită și norii grei își scuturau picăturile de ploaie, totuși căldura și voioșia sufletelor noastre a încălzit foarte repede atmosfera. Am pornit pe șoseaua asfaltată, avînd de o parte și de alta cîmpii mănoase, pe care cerealele de-abia încolțiseră.

După scurte popasuri făcute în Tirgovîște și Cîmpina, ne-am îndreptat plini de emoție spre fosta „Bastilie” românească — Doftana. După scoaterea Partidului Comunist Român în afara legii, la Doftana au fost întemnițați activiști de frunte ai partidului. În aceste împrejurări Doftana a devenit un centru al luptei revoluționare, unde s-au educat și s-au format numeroase cadre valoroase pentru partid.

Cînd am ajuns în fața muzeului, m-a cuprins o teamă inexplicabilă, uînd pentru moment că acele vremuri triste au apus pentru totdeauna. Am pătruns cu sîfială pe coridoarele înguste, ascultînd atenți cuvintele ghidului. Astfel am aflat că în această fostă închisoare unii comuniști și-au pierdut viața, cum a fost Ilie Pintilie, iar alții au fost schingiuiți pînă la sînge. Am văzut expuse lanțurile cu care erau legați comuniștii și care aveau o greutate de la 6 pînă la 17 kg, precum și căruța cu care deținuții cărau alimente și butoiul cu care aduceau apă de la riul Doftana, chiar dacă era murdară. Muncitorii, care lucrau prin împrejurimi, puteau să ascundă sub pietre cărți și ziare, scrisori, alimente, pe care deținuții le puteau lua. Am vizitat apoi celulele în care am văzut cîte un pat cu rogojină pe el, o pătură și o strachină. Ne-a impresionat mult secția „H”, cu celule întunecoase. În aceste celule au stat și cei mai de seamă fii ai poporului nostru: tovarășul Nicolae Ceaușescu, Gheorghe Gheorghiu-Dej, care cu multe măsuri de prevedere reușeau să întocmească diferite materiale, pe care le transmiteau comuniștii

UN NOU ANGAJAMENT

Anul acesta am avut fericita ocazie de a ne număra printre primii pionieri cărora li s-a acordat încrederea de a fi primiți în organizația U.T.C.

Despărțindu-ne de cravata roșie, am încercat în suflet sentimentul datoriei împlinite, odată cu angajamentul de a păși, alături de milioanele de tineri de pe șantiere, ogoare și școli, pe drumul indicat de partid, pentru binele și prosperitatea patriei noastre socialiste.

Cu aceste gânduri, împreună cu ceilalți uteciști din școală, am hotărît, la început de toamnă, să valorificăm în activitatea noastră școlară și extrașcolară conținutul programului de măsuri elaborat de partid în iulie 1971.

Învățăm, muncim și trăim în această țară frumoasă și bogată, în care hărnicia, cinstea, demnitatea sînt atribute care înalță alături de personalitatea comuniștilor încercați personalitatea tinerilor comuniști, a întregului tineret, ca o chemare spre idealul înălțător, spre slujirea — cu toată ființa — a cauzei partidului.

Ca tineri uteciști, ne-am angajat să fim în primele rînduri la învățatură, la activitățile obștești organizate în școală. Inițiativa sădirii arborilor ornamentali în jurul școlii, a îngrijirii parcului dendrologic din cartierul nostru, gospodărirea localului școlii în cadrul zilei de activități obștești au avut ecou în rîndul tuturor uteciștilor și elevilor. În felul acesta ne aducem și noi o modestă contribuție la înălțarea unei patrii frumoase și bogate, despre care tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Congresul al X-lea al P.C.R., spunea: „Avem o țară frumoasă și bogată, un popor harnic și cutezător, care timp de peste două milenii, în anii grei de

lor din afară. Aici, sub ochii paznicilor, în întreaga Doftana se studiau operele clasicilor marxism-leninismului și comuniștii căpătau încredere în lupta lor. Ce viață grea au dus aici, dar au rezistat, știind că lupta lor nu va fi în zadar! O dată pe săptămînă erau scoși și plimbați prin curtea închisorii cu lanțurile de mîini și de picioare, la o distanță mare unul de altul, ca să nu poată vorbi. De multe ori erau schingiuiți, iar muncitorii din împrejurimi, la țipetele lor, veneau la poarta închisorii, de unde nu plecau pînă nu se făcea liniște. Ca să nu fie auzite aceste țipete, paznicii băteau toaca; deținuții făcuseră un cîntec: „Bate toaca prin toată Doftana”. Ca să-și transmită alimente sau cărți, aveau o scindură la capătul căreia puneau într-o legătură aceste obiecte și, cînd paznicii nu erau atenți, o transmiteau din celulă în celulă. În anul 1940, în timpul cutremurului, mulți comuniști, printre care și Ilie Pintilie, și-au găsit moartea sub dărîmături. O placă de marmură amintește acest trist eveniment. Am ieșit din muzeu zguduți de cele văzute și aflate.

Și ca să nu uităm lupta și îndemnul lor, ale comuniștilor, al căror viu exemplu să-l urmăm, am ținut aici o adunare pionierească, pe care n-o vom uita toată viața. Între zidurile fioroase ale Doftanei, noi, urmașii celor ce au fost chinuți pentru a fi noi fericiti, am primit cravata purpurie. Emoția se citea pe fața fiecărui pionier care gîndea că primește cravata acolo unde cîndva se auzeau numai țipete. Stegarii au sosit. Comandanta a dat raportul. Adunarea s-a desfășurat foarte frumos. La depunerea jurămîntului mi se părea că zidurile acestea atît de întunecate altădată se bucură și ele, că parcă erau de față toți cei ce au suferit aici și sînt mulțumiți că lupta lor nu a rămas fără rezultat. S-au recitat poezii despre patrie și partid cu multă însuflețire, s-au cîntat cîntece patriotice și populare.

Parcă devenisem mai hotărîți, mai încrezători în forțele noastre de școlari și vom face totul pentru a cîști prin muncă și seriozitate sacrificiile celor ce ne-au adus fericirea.

Ne-am dat seama că acest muzeu, care în trecut a fost o școală de educație comunistă, joacă și astăzi același important rol.

PETRESCU ANA, clasa a III-a C,
HRISTESCU SIMONA-DENISA,
clasa III-a B, PALLY LUCIAN,
clasa a V-a A

restrîște, înfrățit cu codrul, riurile și văile, și-a apărut glia, iar acum, sub conducerea partidului, își zidește o viață nouă.”

La temelia acestei zidiri, în focul luptelor din anii grei ai ilegalității, alături de mulți militanți comuniști, uteciști, animați de dragostea de țară, popor și partid, s-au dăruit pînă la sacrificiu.

În prezent, milioane de tineri văd în comuniști exemplul personal în muncă și viață, exemplul de curaj, dîrzenie, abnegație și patriotism.

Conducerea P.C.R. acordă o mare atenție U.T.C., o ajută, o îndrumă, îi călăuzește permanent pașii, mulți dintre tineri devenind membri ai P.C.R.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, exprimînd grija pentru tineretul patriei noastre, la consfătuirea cu oamenii de cultură și artă spunea: „Știți bine, tovarășii, sînt un admirator al tineretului, m-am ocupat mult timp de tineret, mă ocup și acum; îi apreciez mult năzuințele, elanul. Avem cu toții o mare răspundere de felul cum îndrumăm tineretul, de care depinde viitorul patriei noastre, dezvoltarea ei, bunăstarea și independența poporului”.

În martie 1972 se împlinesc 50 de ani de la Conferința tineretului socialist, care a constituit un moment de seamă în procesul creării U.T.C., proces care s-a desfășurat între anii 1921—1924.

În cîntea marelui eveniment, toți uteciștii școlii noastre sînt antrenati într-o muncă de calitate la învățatură, comportare civilizată, în activități menite să sprijine organizația de pionieri în pregătirea și desfășurarea unor programe cultural-artistice, activități obștești.

O grijă deosebită acordăm cunoașterii principalelor momente din trecutul de luptă al U.T.C., condusă de P.C.R., în cadrul învățămîntului politico-ideologic. Aflăm cu multă satisfacție contribuția tineretului la zidirea societății socialiste multilateral dezvoltate, constituind și pentru noi un îndemn la muncă, cinste, demnitate.

DIMA ADRIANA,
MINCU MARIANA
clasa a VIII-a A.

Sîntem gata!

Poate ne-am pus adesea întrebarea: Cine sîntem noi? Ce este unitatea noastră? Nimic altceva decît o verigă a marelui lanț ce alcătuiește organizația celor un milion șase sute de mii de tinere vîrstare ale neamului nostru.

Noi sîntem membrii conștienți ai acestei organizații, care ne străduim să aplicăm în viață sarcinile sale politico-educative, dînd o cît mai mare strălucire verigii pe care o construim.

Știm că pentru a se ajunge ca poporul nostru să-și dobîndească drepturile și libertățile de care se bucură acum, iar noi să ne desfășurăm activitatea în rîndul unei organizații proprii a fost nevoie de lupta eroică a înaintașilor noștri, în care nu puțini au fost aceia care au pierit.

Aceasta ne face să fim pătrunși de dorința înfăptuirii idealurilor spre care Partidul Comunist Român conduce societatea: înfăptuirea comunismului. Pășim cu curaj spre acest ideal, traducînd în viață hotărîrile partidului cu privire la educarea tinerei generații.

Pentru a scoate în evidență felul în care unitatea noastră a înțeles să-și orienteze activitatea către stimularea preocupării pentru învățatură și întărirea disciplinei școlare, lărgirea orizontului cultural, cunoașterea și respectarea tradițiilor de luptă ale poporului etc., mă voi referi la principalele activități din programul nostru de activitate, din care rezultă preocupări pe toate laturile de organizație.

Pentru a trezi în sufletul pionierilor noștri dragostea și admirația față de frumusețile și bogățiile patriei, s-au organizat excursii pe cele mai pitorești trasee atît din județ cît și din întreaga țară. Numeroasele cercuri ce funcționează în școala noastră contribuie din plin la lărgirea orizontului cultural și influențează pozitiv interesul pentru știință, tehnică, artă și literatură.

S-au organizat întîlniri cu comuniștii din ilegalitate, primiri de noi pionieri în locuri istorice etc., în scopul dezvoltării devotamentului față de patrie și popor, al cunoașterii tradițiilor de luptă ale poporului, ceea ce contribuie la formarea trăsăturilor morale ale cetățeanului de mîine.

S-au organizat, de asemenea, întreceri socialiste între dețasamente, în cadrul cărora un loc important l-au ocupat comportarea civilizată, demnă, punctualitatea, calitatea activităților organizate, precum și sprijinirea școlărilor de la clasele mici, în vederea pregătirii lor pentru a putea deveni pionieri.

În viitor, unitatea noastră luptă să ajungă la un nivel cît mai ridicat de conștiință și la o deplină identificare cu rolul său politico-educativ. Viitorul ne aparține și ne pregătim să fim schimbul de mîine al părinților noștri. Vom căuta să îndreptăm cuvintele rostite de secretarul general al P.C.R. la cea de-a doua Conferință națională a Organizației Pionierilor: „Înainte noastră se deschid larg porțile nelimitate de afirmare a talentului, a capacităților de împlinire a celor mai îndrăznețe visuri și aspirații.

Pentru a putea beneficia din plin de aceste condiții trebuie să învățați cu seriozitate, cu perseverență, cu înaltă răspundere. După cum vedeți, deși sînteți copii, trebuie să dați dovadă de răspundere!”

La aceste cuvinte părintești noi răspundem: „Sîntem gata să dovedim!”

Comandamentul unității de pionieri

PE TEME DE EDUCAȚIE MORAL-CETĂȚENEASCĂ

ANCHETĂ
realizată de

Prof. AL. SMARANDA

Argeșul,
județ al hărniciei,
cinstei, onoarei
și demnității
socialiste

PROGRAM DE MASURI

Uteciștii și ceilalți elevi ai clasei a VIII-a A au studiat cu interes și profundă satisfacție propunerile de măsuri, expunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu din 9 iulie și 3—5

noiembrie 1971, precum și programul elaborat de plenara Comitetului județean Argeș al P.C.R. din 4 septembrie 1971 privind promovarea în rîndul maselor a spiritului hărniciei, cinstei, onoarei și demnității socialiste.

Reflectînd asupra conținutului acestor documente, a sensurilor largi și profunde ce se desprind din ele, elevii au apreciat caracterul lor mobilizator, de îndreptar de mare valoare educativă pentru toți oamenii muncii, deci și pentru elevi.

Adresîndu-le întrebarea „Ce înțelegeți prin hărnicie, cinste, onoare și demnitate socialistă în îndeplinirea obligațiilor școlare?”, elevii au răspuns:

IONESCU ANE-MARI

Documentele de partid cu privire la îmbunătățirea muncii politico-ideologice și de pregătire marxist-leninistă a membrilor de partid și a tuturor oamenilor muncii, expunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu au prins viață și în rîndul argeșenilor. Ca urmare, plenara Comitetului județean Argeș al P.C.R. din 4 septembrie 1971 a inițiat pe un plan concret programul cu privire la promovarea în rîndul oamenilor muncii a spiritului hărniciei, cinstei, onoarei și demnității socialiste. Programul, pătruns de adînc umanism, a fost primit cu satisfacție și de elevii clasei noastre. Ei și-au manifestat dorința să contribuie pe măsura puterilor lor la transpunerea sa în viață. De fapt, programul vizează cea mai esențială latură a vieții, a vieții noastre de toate zilele, etica socialistă sau, așa cum se obișnuiește să se spună tot mai frecvent, „Cod de etică”, tradus prin noțiunile morale: hărnicie, cinste, onoare și demnitate.

Hărnicie înseamnă în primul rînd a munci, a învăța avînd un scop precis, căci munca este izvorul bucuriei, fericirii, prin muncă descoperim frumosul și adevărul.

Cînd este vorba de obligații școlare, nu trebuie să aminăm pe mîine ceea ce trebuie să facem astăzi.

MIERLĂ GEORGETA

Doresc să învăț mai bine, să obțin rezultate și mai bune, conștientă fiind că numai așa pot fi folositoare patriei dragi.

MINCU MARIANA

Mă mîndresc că locuiesc în județul Argeș, ai cărui oameni sînt cunoscuți prin inițiativele, munca și rezultatele muncii lor în marea operă de zidire a societății socialiste. Mă bucur de prezent și de perspectivele frumoase pe care le are, perspective la care și eu îmi propun să-mi aduc contribuția prin munca școlară, sub toate aspectele ei, să dovedesc hărnicie și cinste. Încesta în relațiile cu colegii clasei trebuie să se întemeieze pe încrederea reciprocă, pe

îndeplinirea conștiințioasă a obligațiilor școlare, pe respectarea și apărarea adevărului. Minciuna și fățărnicia nu au ce căuta printre noi. „Cinste dai, cinste găsești”, „Cinstea nu se cumpără și nici nu se vinde”. Cinstea se dobândește prin muncă, prin sinceritate. Faptele noastre școlare să nu ne rușineze, ci să ne aducă cinste.

NEDA GABRIEL

Un elev cinstit nu „șoptește”, pentru că astfel își înșală colegul, nu „copiază”, pentru că se înșală pe sine însuși, nu „minte”, pentru că nu e vrednic de calitatea de elev.

DIMA ADRIANA

Onoarea este trăsătura morală de cel mai mare preț, care se bazează pe hărnicie și cinste sau, mai bine zis, include și aceste noțiuni. Este elev de onoare acela care face tot ce-i stă în putință pentru a se bucura de aprecierea colectivului de elevi.

O asemenea apreciere nu vine de la sine, este condiționată de muncă, de cinste, de respectul pentru colegii din jur, de respectul față de propria persoană.

CIOBANU OLGA

„Cine pierde onoarea pierde totul”. Cea mai mică abatere de la regulamentele școlare înseamnă știrbirea prestigiului clasei, știrbirea onoarei personale. Uteciștii clasei noastre, prin felul lor conștiințios de muncă, prin exemplul și îndemmurile ce le adresează colegilor, constituie un nucleu ce militează pentru onoarea clasei.

CRAIU DANIELA

Demnitatea este o altă trăsătură morală a elevului care impune respectul și prețuirea colegilor prin exemplu personal de hărnicie, cinste și onoare. Demn sau vrednic de laudă este elevul care-și consacră întreaga sa capacitate fizică și intelectuală intereselor colectivității, fericirii și bunăstării poporului.

MILEA CORINA

Demnitatea nu are nimic comun cu îngimfarea. Avem colegi foarte buni la învățătură și cu activitate obștească deosebită, care îndeplinesc munci de răspundere pe linia U.T.C., la nivelul școlii și al clasei. Ei se bucură de stima și prețuirea colegilor tocmai pentru faptul că sînt buni colegi, apropiați și sfătuitoari. Lasă totdeauna să vorbească alții despre munca și rezultatele lor.

OPREA ROMEO

Între hărnicie, cinste, onoare și demnitate eu văd o strinsă legătură. Demn nu poate fi un elev care nu întrunește toate calitățile morale. Orice activitate școlară trebuie să tindă către ceva mai bun, mai înalt, să răspundă unor cerințe actuale și de perspectivă ale practicii construcției socialiste. Pe linia muncii noastre școlare, aceasta impune mai multă conștiințiozitate și răspundere în pregătirea lecțiilor, perfecționarea cunoștințelor, acumularea unui volum mai mare de deprinderi practice de muncă și, bineînțeles, aprecierea și respectarea muncii altora.

Asemenea aprecieri, gânduri și sentimente au fost exprimate de toți elevii clasei. Le doresc deplina lor realizare.

URMAȚI EXEMPLUL LOR

Cu ani în urmă, nu prea mulți la număr, ne-am cunoscut aici, în această clasă. Anii au trecut repede și iată-ne în clasa a VII-a A.

Multe amintiri plăcute mă leagă de colegii și colegetele mele. Împreună am

organizat activități frumoase care ne-au adus satisfacții deosebite. Printre colegetele nelipsite de la aceste activități este eleva Mincu Mariana din clasa a VIII-a A. Numele ei ne amintește multe dintre momentele cele mai plăcute ale vieții colectivului clasei noastre. Caracterizată prin conștiințiozitate desăvârșită în pregătirea temelor, ea a constituit ca pionieră și comandantă de detașament un model pentru toți elevii. Unitatea dintre vorbă și faptă este trăsătura dominantă a personalității sale, ce i-au adus stima și prețuirea colegilor. Așa se explică faptul că ani de-a rîndul a fost aleasă comandantă de detașament — sarcină de care s-a achitat în modul cel mai corect. Bună colegă, cu comportare ireproșabilă, exemplu demn de urmat, sînt calități ce au determinat adunarea de unitate de anul trecut s-o aleagă comandanta unității. Funcția aceasta de mare cinste nu a îndepărtat-o de viața clasei, ci a apropiat-o și mai mult, confundîndu-se cu interesele organizației de pionieri și ale școlii.

Hărnicia, cinstea, modestia, exigența măsurată, spiritul de inițiativă, dovedite în întreaga sa activitate, au făcut-o cunoscută nu numai în școală, ci și în afara școlii.

Anul acesta, ieșind din pionierat, a predat ștufeta altui coleg de școală, pe care continuă să-l ajute, să-i împărtășească din propria experiență, pentru ca unitatea de pionieri pe care a condus-o cu cinste să obțină rezultate și mai bune.

Un moment solemn din viața kolegei mele l-a constituit primirea în

Sîntem bune kolege și nu numai atât, ci și bune prietene. Prietenia noastră se bazează pe muncă, pe colaborare în pregătirea lecțiilor și a activităților pe linie de pionieri, iar azi de U.T.C. Se numește

Dima Adriana din clasa a VIII-a A, numele ei este cunoscut de întregul colectiv de elevi ai școlii. Este foarte bună la învățătură, cu ținută și comportare de prestigiu, bună colegă, cu spirit de inițiativă și consecvență în munca școlară și obștească. Cuvîntul ei se face ușor înțeles în rîndul uteciștilor pe care-l conduce în calitate de secretară a Comitetului U.T.C. pe școală. Este energică, intransigentă, bună mobiliza-

rîndul membrilor U.T.C., calitate pentru care s-a pregătit în toată perioadă de pionierat prin muncă, rezultate ținută demnă.

Prețuirea de care se bucură din partea colegilor a fost demonstrată și cu ocazia alegerilor U.T.C., cînd în unanimitate i s-a acordat funcția de secretară a U.T.C. pe clasă. Unanimitatea votului a însemnat unanimitatea stimei și prețuirii de care se bucură

MILEA CORINA
clasa a VIII-a A

foare, stimată și prețuită de colegi. Sfaturile și îndemmurile competente pe care le adresează elevilor au ecou imediat, ceea ce înseamnă că se bucură de încrederea acestora. Este model în însușirea și aplicarea în munca școlară a învățăturii partidului nostru. Se pregătește și participă la dezbaterile din cadrul învățămîntului politic al U.T.C., ajută colegii în lămurirea sensurilor adînci ale programului elaborat de plenara Comitetului județean Argeș al P.C.R. cu privire la promovarea în rîndul oamenilor muncii a spiritului hărniciei, cinstei, onoarei și demnității socialiste.

Trăsăturile ei morale și de caracter au făcut ca toți colegii s-o înconjoare cu stimă și dragoste.

O stimez și o iubesc pe kolega mea, — utecista Dima Adriana!

TĂNASE TEODORA
clasa a VIII-a A

Exemplul multor pionieri poate fi urmat în clasa și școala noastră. Printre aceștia se numără la loc de cinste pionierul MATACHE VALENTIN din clasa a VII-a C. Are însușirile pe care le au majoritatea pionierilor. Și le-a format

aici, în colectivul clasei pe care l-a condus timp de doi ani în calitate de comandant de detașament. Cuvântul lui energic, plin de căldură și încredere

în forța colectivului, l-a făcut atașat, iubit și înțeles de toți colegii săi. Așa a reușit ca activitățile organizate cu detașamentul să fie plăcute, interesante și sprijinite de toți pionierii.

În cadrul comandamentului de pionieri pe unitate, propunerile și inițiativele sale erau ascultate cu atenție și își găseau ecoul în aprobarea și traducerea lor în viață.

La adunarea de unitate de anul acesta, pionierii școlii au apreciat calitățile morale, spirituale de inițiativă și de organizare ale elevului MATACHE, hotărînd alegerea sa în funcția de comandant de unitate. Mo-

del în ținută, compătat la vorbă și fapte, modest, sociabil, el duce mai departe ștafeta, conducînd unitatea de pionieri, știind întotdeauna ce vrea atunci cînd cere sprijinul colectivelor de pionieri.

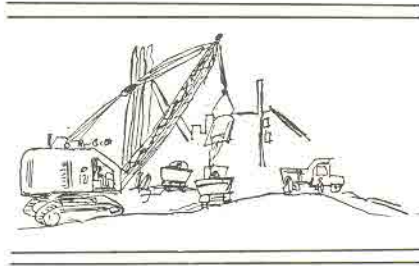
„Să ne facem datoria cu cinste, dragi pionieri, că miine ne așteaptă răspunderi și mai mari în cadrul organizației U.T.C., de care trebuie să fim demni” — afirma pionierul MATACHE la una din întîlnirile cu membrii comandamentului.

FOLEA ADRIANA
clasa a VII-a C

Argeșul harnic

Argeș harnic, să trăiești,
Tot mereu să-ntinerești,
Că ne-arăți cum să trăim
Țării de folos să fim!

Noi cu toți îți mulțumim,
Și trăim să te-nflorim,
Să muncim în libertate,
Cu mașini modernizate.

IONICĂ MARIN
clasa a VIII-a C

Muzica, forță cu puternic răsunet
educativ

Arta cu cea mai largă arie de răspindire, muzica este strîns legată de viața, munca și preocupările omului, avînd o mare putere de pătrundere spre străfundurile sufletului său, umplîndu-l de elan, dinamism și spirit creator.

Ea dă liniște și odihnă binefăcătoare noului-născut, antrenează și umple de farmec jocurile preșcolarului, însuflețește, mobilizează și-l întovărășește pe pionier sau școlar, dă glas sentimentelor pline de noblețe și căldură ale adolescentului, exprimă avîntul revoluționar al maselor însetate de libertate, dă glas bucuriilor și înfrîstărilor, cheamă la muncă, dă omului bucuria de a trăi și de a năzuî spre un trai demn și fericit.

În cuvîntarea ținută în fața compozitorilor și muzicienilor români din 13 decembrie 1968, tovarășul Nicolae Ceaușescu subliniază că „în fiecare epocă marea artă reflectă imperativele vieții sociale, idealurile oamenilor, existența, munca și preocupările celor ce muncesc...”

Cîntecul i-a însuflețit odinioară pe înaintașii noștri în lupta pentru eliberarea națională și socială, pentru înfăptuirea UNIRII, crearea statului național unitar și cucerirea independenței în lupta revoluționară împotriva exploatării și împilării.

În anii de după eliberare, în marile bătălii duse pentru victoria revoluției socialiste și transformarea revoluționară a societății, cîntecul a sporit marele elan patriotic al maselor, a răscălit conștiințe, chemînd tot ceea ce avea mai bun națiunea noastră la realizarea programului PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, la munca pentru refacerea și înflorirea socialistă a țării.

Iată deci posibilitățile nemărginite pe care le are muzica, prin limbajul său. de a da profil deosebit, de a înnobila personalității umane, de a întări voința, de a forma și umple de forță și elan caractere, de a se transforma într-o forță care sprijină lupta și munca generațiilor ce construiesc edificiul măreț și înălțător al societății socialiste.

Și în școala noastră cîntecul este larg folosit nu numai ca mijloc de des-tindere, ci și ca mobilizator în activitatea de zi cu zi.

POPESCU CORNELIA, clasa a VIII-a B

De-ai fi...

„Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorie, țara mea de dor?
Brațele nervoase, arma de tărie,
La trecutu-ți mare, mare viitor!”

M. Eminescu

Ce-i poate dori un pionier țării sale, ce-i poate dori o picătură de apă oceanului?

De-ai fi o scriitoare, aș cînta țara în mii de poeme, care, fiind citite de fiecare om al patriei, ar rămîne adînc întipărite în sufletul lor.

De-ai fi pictor, aș reda pe șevale-tul meu oricare colțisor de țară, orice chip de om fericit, locuitor al României.

De-ai fi învățătoare, aș sădi în inima copiilor cu ochi întrebători dragos-tea de patrie, adîncul patriotism de care trebuie să fie însuflețit orice copil al unei patrii socialiste...

De-ai fi muziciană, aș cînta pe stru-nele viorii, asemenea lui Enescu, tot ceea ce însuflețește poporul român, toată bucuria lui de a trăi liber pe aceste plaiuri mîndre...

De-ai fi o savantă, prin descoperiri-le mele, aș duce renumele țării mele peste hotare...

De-ai fi o navigatoare, aș duce taina frumuseților și bogățiilor țării mele valurilor înspumate ale mării.

De-ai fi constructor, prin construc-țiile înalte și avîntate aș arăta aspira-țiile spre înălțimi ale poporului meu drag.

De-ai fi lupta pe cîmpul de luptă, mi-aș vărsa ultima picătură de sînge pentru a apăra această glie, păstrată din moși-strămoși.

Sînt însă o pionieră, o tînără mlădiță din stejarul cel bătrîn. Nu știu încă ce voi deveni, dar, oricare-aș fi, patria îmi voi iubi.

TEODORESCU CORNELIA
clasa a VII-a A

Din locuri depărtate, din Munții Pădurea Neagră, Dunărea și-a scos la iveală firicelul cristalin de apă. A mers mult, dar zărește în depărtare un loc paradis, unde hotărăște să se odihnească. Își împarte apele în trei brațe și se varsă în Marea Neagră. De acolo privește mereu frumusețea acestor locuri. Munții, giganții pământului, i-au dăruit cele mai frumoase priveliști. Vîrfuri pleșuve își ridică crestele pînă sus la nri. Mai jos, frunțile de brad privesc gînditoare spre viteazul soare ce-a încălecat pe calu-i strălucitor. Iei-colo cîte un izvor susură printre stînci, pînă ajunge în împărăția de smarald a pădurilor. În liniștea dimineții cîntă o ciocîrlie. Mai tîrziu, mii și mii de păsări cîntă în limba lor necunoscută. În depărtare se aud mașinile oamenilor cu care prelucrează lemnul. Printre frunzișul verde se zărește un luminis. Un clinchet de clopoței răsuna pînă la cerul azuriu, palatul de cleștar al soarelui. Printre firele de iarbă, floricelele zîmbesc primitoare oitelor ce pasc veșele. Toate aceste frumuseți sînt numai și numai ale Carpaților. Lanțul lor oferă priveliști minunate.

Din loc în loc, caprele negre săltînd din stîncă în stîncă, lacuri cu apă limpede, hidrocentrale și minele de cărbuni și de aur sînt la fel ca cele mai prețioase și frumoase nestemate dintr-un șirag de mărgele. Lanțul bogățiilor, lanțul frumuseților, lanțul Munților Carpați închide în el Podișul Transilvaniei. Astăzi, multe orașe înflori-toare s-au ridicat în acele locuri. Printre păduri, ceșurile fabricilor se ridică mai sus de vîrfurile copacilor. Mureșul trece liniștit, străbate munții și merge să spună Tisei ce-a văzut. Fratele său, Oltul, a reușit să-și sape trecătoarea Turnu-Rosu. Din întuneci-mea muntilor iese mai la lumină. Nu la mult timp după ce a ieșit din munți, podgoriile și livezile îi îmbie privirile. Dar nu numai atît. Nici porumbii nu s-au lăsat mai prejos. Au crescut falnici ca cei mai puternici voinici. Ce priveliște morocănoasă ar fi dacă ici-colo nu s-ar zări cîte un pete verde. Printre copacii tineri, printre arbuști strălucesc bobite roșii de măceșe. Murele te îmbie cu parfumul lor. Rîurile își poartă apa peste pămîntul uscat de arșița verii. Pe mal fosnice frunzele jucăușe ale plopiilor. Cîte o salcie se pleacă deasupra apei, parcă ar vrea s-o soarbă. Dar apa rîului curge, curge pînă departe, în cîmpie. Cîț vezi cu ochii, peste iarba moartă, crește întîi un covor verde, apoi unul galben, covorul bogățiilor cîmpiiilor, grîul, cununa de spice o întîlnești pînă departe, aproape de dealuri. În luna lui Cuptor, țărani culeg bob cu bob recolta. Seara, cînd vipa de peste zi își stînge încet făclia și vîntul adie ușor, ies din căsutele lor de humă greierași și sute și sute de țîrituri se aud din toate colțurile mîristii. Și acest cîntec zboară pe struna vîntului pînă la muntii, pînă la Dunăre, pînă la Porțile de Fier, unde se pierde în zgomotul de vuiete al mașinilor. Acolo se poate vedea ghemul fermecat ce și-a întins firul luminos pre-

„Avem o țară frumoasă și bogată, un popor harnic și cutezător, care timp de peste două milenii, în anii grei de restriște înfrățit cu codrul, rîurile și văile și-a apărut glia, iar acum, sub conducerea partidului, își zidește o viață nouă“.

(Nicolae Ceaușescu,
Expunere la Congresul al X-lea
al P.C.R.)

tutindeni, scoțînd omul și natura din bezna ucigătoare.

Oricîte frumuseți am văzut în această țară, pe cea mai frumoasă n-am arătat-o și aceasta chiar Dunărea a dăruit-o. În Dobrogea fluviul își împarte apele în trei brațe. Între aceste brațe s-a format Delta Dunării, zisă și „Paradisul păsărilor“. Chiar numele arată că acest loc este o adevărată împărăție a zburătoarelor. Printre frunzele tăioase de trestie, tot felul de păsări fac prive-liștea încîntătoare. Lebedele se joacă de-a v-ați ascunselea cu pelicanii. Rațele și gîștele sălbătice își învață puișorii să zboare. Cecostiricii caută pește. Cu picioarele lor lungi, par uriașii Deltei. Și jocul acesta nesfîrșit al păsărilor este înveselit de concertul broaștelor dat pe inserat, cînd soarele se pitește de noapte, lăsînd zarea roșie, ca mîndra lumină să-l poată urmări. Pe luciul plumburiu al apei luminate de ultimele limbi de foc se ivește o diră. Apa clipocește încet ca într-un cîntec îndepărtat ce a făcut să tresară din somnu-i adînc, din furia nopții. Întreaga natură. O barcă se ivește printre stufărișuri. Se întorc pescarii cu năvoadele încărcate de povara peștelui. Vor avea o cină îmbelșugată. La mal copiii strigă veseli. Sînt și ei bucușori de izbînda pescarilor. Stelele, împreună cu luna, regina lor, luminează bolta de catifea neagră. Toate păsările au ațipit, și broaștele dorm în fotoliul lor de sub apă. Mîine soarele va lumina iar Delta și marea. Marea Neagră este un al doilea paradis al Dobrogei. Cu valuri înspumate, cu vapoare și nisipuri fierbinți atrage oamenii. Vacanța petrecută la mare rămîne de neuitat. În nordul Dobrogei sînt niște ridicături de piatră. Aceștia sînt Munții Dobrogei, cei mai vechi munți. În ciuda înălțimii lor mici, ei constituie o bogăție de preț a țării. Multe construcții poartă pecetea acestor munți bogăți în granit. La poalele lor, strugurii copti te îmbie.

Dobrogea este un loc pitoresc al țării noastre, care oferă priveliști de neuitat. Toate acestea datorită Dunării și mării. Dunărea a adus pe aceste plaiuri frumusețe și bogăție. Datorită ei, și păsările și oamenii iubesc aceste locuri. Toți doresc să fie vizitatorii paradisului și ai nisipurilor fierbinți.

Am aruncat o privire asupra acestei țări pline de frumuseți. Dar, mergînd prin ea, îi vei cunoaște și oamenii atît de buni și primitivi. Însă țara ascunde și alte frumuseți, așa cum munții ascund bogății nesfîrșite.

Izvor limpede de liniște, bogăție și frumusețe este țara mea, pe care mi-o iubesc mult.

DINICĂ ANCA
clasa a VI-a C

REPUBLICĂ

(Pe scenă se află șase pionieri dispuși în unghi [trei-trei]. Pe fundal se află o coală mare cu conturul României, cu orașele despre care se pomeneste în text și rîurile mai importante. Se folosește un disc care redă „Balada“ de Ciprian Porumbescu. Pe acest fundal muzical, în surdină, pionierii recită versurile sau cuvintele din text).

Comi PIONIERUL 1

Republică, ești azi în mare sărbătoare, așa cum ți-au dorit-o toți cei ce și-au jertfit viața pentru libertatea și fericirea ta.

Acum 120 de ani, Nicolae Bălcescu, departe de țară, în ultimele zile ale vieții sale, adresa țării iubite gînduri pline de încredere în viitor, oglinda conținutului ideilor sale progresiste: „Fiii fărdelegii triumfează. Cu toate acestea... va veni ziua fericită... cînd nu va mai fi nici un rob, nici nație roabă, nici om stăpîn pe altul...“, ci domnirea Dreptății și Frăției. Aceste cuvinte ce cdată am dat de deviză nației mele vor domni lumea; atunci toți românii vor fi una: liberi și frați!“

Am PIONIERUL 2

Iar acum 105 ani, exprimîndu-și cele mai curate sentimente ce le nutrea pentru țara sa scumpă, Eminescu, patriot în vîrstă de 17 ani, spunea cu căldura sufletului său de poet:

Ce-ți doresc eu fie, dulce Românie,
Țara mea de glorie, țara mea de dor?
Brațele nervoase, arma de țarie,
La trecutu-ți mare, mare viitor!“

„Fiii tăi trăiască numai în frăție
Ca a nopții stele, ca a zilei zori.
Viața în vecie, glorie, bucurie,
Arme cu țarie, suflet românesc,
Vis de vitejie, fală și mindrie,
Dulce Românie, asta fi-o doresc!“

Comi PIONIERUL 3

Trecut-au vremuri triste de-atunci și
peste țară
Necazuri multe s-au mai abătut,
Dar toți cei ce jertfindu-se luptară.
În gloria ta, patrie, au crezut.
Și într-o zi de iarnă, la sfîrșit de an,
Tu te-ai născut cu focul în priviri,
Paloș fulgerător pentru dușman;
Pentru popor, buchet de fericiri.

Am PIONIERUL 4

Republică, luminează și mindrie,
Azi, cînd tu ești în mare sărbătoare,
Îți dăruim a inimilor noastre bucurie
Și-ți punem în cununa de succes înc-o
floare,

ȚIE, PATRIA MEA DRAGĂ

MĂREAȚĂ VATRĂ

MONTAJ LITERAR-MUZICAL

Comi PIONIERUL 5

Ani douăzeci și patru
Se împlinesc acum
De când poporul nostru
Porni pe-un trainic drum.

Stăpîn în a sa țară,
Pe munți, pe bogății,
Pe riurile rezezi,
Pe-nînsele cimpii.

Mi PIONIERUL 6

Iar partidul, braț puternic
Ce în luptă ne-a condus,
Va rămîne-n țară veșnic
Ca un soare făr' de-apus.

Comi PIONIERUL 1

În acești ani pașnici,
Muncind din toamnă-n vară.
Cu-atîtea-nfăptuiri
Te-mpodobirăm, țară!

Conduși mereu de-nalta povață comu-
nistă.
Avem o țară nouă și mîndră, socialistă;
Puteți voi, dragi prieteni, să dați azi
la lumină
Cum a făcut poporul din țară o gră-
dină?

Mi PIONIERUL 2

În tot ce-nseamnă viață,
Lumină pe pămînt,
Partidul ce ne-nvață
E soarele cel blînd.

(Se cîntă „Partidul meu iubit”).

Comi PIONIERUL 3

Tu ne-ai dăruit, partid,
Anii plini de bogăție,
Zări, care-n lumina vie,
Tot mai largi ni se deschid.

Poporul tu l-ai învățat
Că pacea-nseamnă viața,
Și viitorul luminat
Îți luminează fața.

Mi PIONIERUL 4

Astăzi la Hunedoara
Se înalță nou castel
Și de-aici în toată țara
Curge-un fluviu de oțel.

Reșița, cetate-aprinsă
De al hărniciei foc,
Îți dau forță neînvinșă.
Muncitorii la un loc

(Spunînd aceste cuvinte, pionierul plasează pe hartă un steguleț roșu. La fel fac toți pionierii, marcînd localitatea unde se află centrul industrial respectiv.)

PIONIERUL 5

Și Galați este un centru
De produse laminate,
Și ca centru siderurgic
E primu-ntre combinate.

Comi PIONIERUL 6

Combinat de aluminiu
Are Slatina acum,
Ea deschide-n țara noastră
Important și trainic drum.

Comi PIONIERUL 1

Intr-un ritm tot mai dinamic,
Umplînd țara de lumini,
Se dezvoltă-azi industria
Constructoare de mașini.

Greu le-ar fi venit să creadă
Celor care-au trăit ieri
C-am putea cîndva produce
Utilaj petrolier.
Și de mergi prin țări străine,
Nu poți să nu te mîndrești
Cînd vezi că pămîntu-l ară
Cu tractoare românești.

Mi PIONIERUL 2

Cu puterea lor deplină
Mari uzine se mîndresc,
La Arad se fac vagoane,
În Craiova muncitorii motor „Diesel”
construiesc.

Comi PIONIERUL 3

Și-o Cosînzeană mîndră ca-n povești
Toarce relon subțire-n Săvinești.

Mi PIONIERUL 4

La Brazi se realizează
Produse chimice de bază.

Comi PIONIERUL 5

La fel ca meșterii vestiți,
Cu mare hărnicie,
Toți muncitorii înfrățiți
Muncesc într-o rașinărie.

Mi PIONIERUL 6

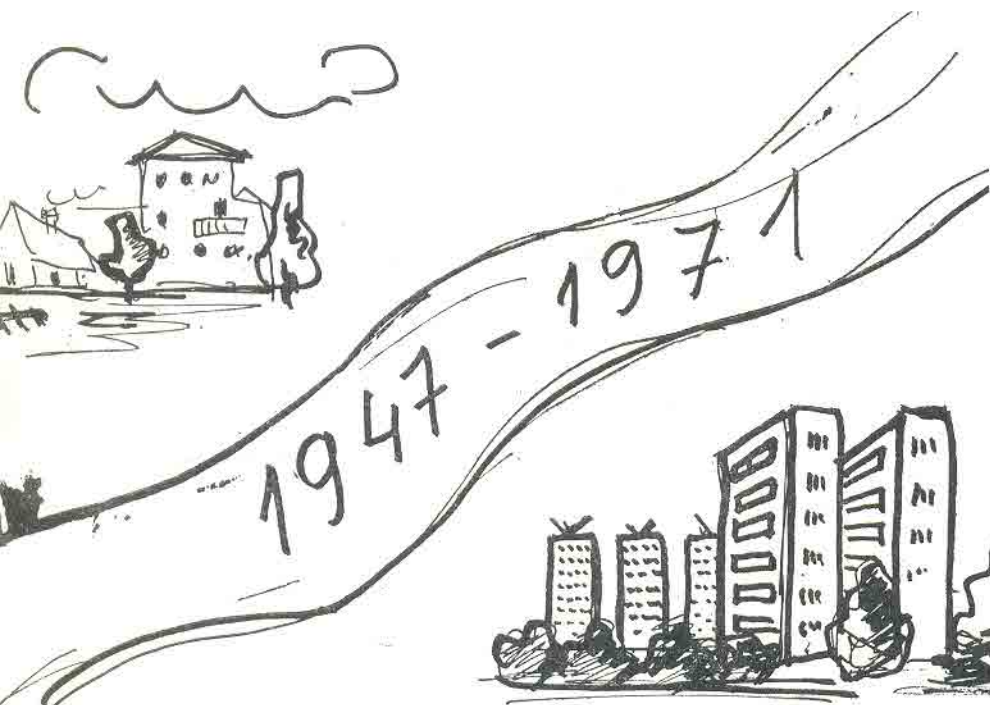
Cu uzina de autoturisme
Piteștenii se mîndresc,
Dacia-1300
E-un nou produs românesc.

Comi PIONIERUL 1

Dunărea păstrează în adîncuri
Rădăcinile prieteniei,
O floare mîndră se înalță-n timpuri,
E floarea care dă lumină bogăției.

Mi PIONIERUL 2

Și Argeșul, rîu cu sală,
Și-a-nălțat hidrocentrală,
Iar podoaba-i minunată
Este salba argeșeană în lumini scaldată.

PIONIERUL 3

Iar apele-n cascade printre brazi
Aprins-au mari lumini și la Bicaz.

PIONIERUL 4

Dar partidul, înțeleptul,
Ne-a-nvățat să nu ne-oprim,
Oameni noi ai erei noastre
Alte trepte să suim.

PIONIERUL 5

Prin învățătura-naltă
Sufletul ni-l dăluim
Și comorile străbune
Azi mai mult le prețuim.

PIONIERUL 6

Hărnicia, ce comoară!
De la Decebal lăsată,
A făcut din scumpa țară
O grădină minunată.

PIONIERUL 1

Cinstea cea strălucitoare
Din străbuni o moștenim,
Munca este ca o floare,
Cînd cu cinste noi muncim.

Demni au fost strămoșii noștri
De acest pămînt bogat,
Mîndri sintem cu toți astăzi
De tot ce-am realizat.

UN MUNCITOR

Mult mi-e dragă viața astăzi,
Nu ne temem de nevoi,
Munca ne e țel în viață
Și partidul e cu noi.

UN ȚARAN

Unde sînteți voi, ciocoi,
Să vedeți cum trăim noi?
Satele-n lumini bogate,
Case noi și școli curate
Pentru noi s-au construit,
Viața noastră a-nflorit,
Muncim pămîntul cu mașini,
Fără vătăfii cei haini,

Bogatul rod din munca noastră
Nu intră azi în curtea voastră,
Iar ogorul fără hat
E-nfrățit și-i mai bogat.

UN INTELLECTUAL

În această nouă țară
În care cu-avînt muncim,
Știința e-o mare forță
Și-nvățăm să ne-o-nsușim.

Zilnic această comoară
Crește prin noi cercetări,
Vrem știința românească
Să pășească peste zări.

(Intră în scenă patru copii mai mici)

PRIMUL COPIL

Lumina unui soare sfînt
În ochii noștri se răsfrînge,
Țăria munților de pe acest pămînt
În brațe toată se va stringe.

AL DOILEA COPIL

Susurul izvorului,
Foșnetul de frunze dulce
Și avîntul zborului
În sufletele noastre se răsfrînge.

AL TREILEA COPIL

Ne sînt scăldate frunțile-n lumină
Și îndreptate spre frumosul viitor,
Cu inima de flăcări plină,
Cu hărnicie noi cînstim acest popor.

AL PATRULEA COPIL

Ce poate fi mai minunat
Decît ca albiu porumbei cu zborul avîntat
Să mîngîie cu aripile lor
Frunțile vesele ale copiilor...

MUNCITORUL

Copii, voi tineri, muncitori, țărani,
Să ne unim cu mic, cu mare,
Și țara, mama bună-a tuturor,
S-o înălțăm mereu spre soare.

A) PATRIA

(O fată voinică, în costum național,
cu eșarfă tricoloră pe piept în diagonală și pe ea anii: 1947—1971)

Am ascultat, copiii mei,
Cuvinte dragi ce voi mi-ați spus,
Și nu mă indoiesc de-acum
Că voi urca mereu mai sus

Și Carpații-mi rid sub soare
Cînd văd mari hidrocentrale,
Apele cu freamăt mare
Cîntă-ntr-una sclipitoare
Cînd văd aur pe ogoare.

Vă string la pieptul meu fierbinte
Și-n brațe vreau să vă cuprind,
Voi mă veți duce înainte,
Cu voi spre noi victorii tind.

Necazuri vechi lăsați în urmă,
Acum privesc la ce m-așteaptă.
Urmînd partidul nostru drag,
Eu voi sui din treaptă-n treaptă.

(Se cîntă „Republică, măreață vatră“.)

România, urcată pe un pedestal, în-
tinde brațele, cuprinzînd grupul de
participanți: muncitorul, țăranul, in-
telectualul la un loc, pionierii în același
unghi, iar copiii în față)

UN STEGAR (purtînd steagul roșu)

Sub steagul roșu azi partidul
Poporul cheamă să muncească,
Pînă la anul, scumpă țară,
Mai mult să te împodobască.

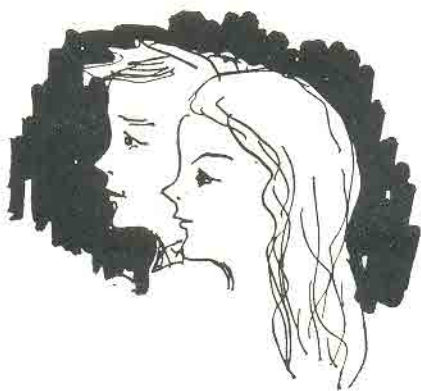
AL DOILEA STEGAR (purtînd steagul

tricolor, vine din partea opusă a scenei)
Pe un drum plin de victorii
Ne îndreptăm spre falnic viitor,
Pășim cu-ncredere-nainte,
Sub mîndrul nostru tricolor.

(Se cîntă „Tricolorul“, în timp ce
cele două steaguri cuprind cu faldurile
lor patria și grupul participanților, for-
mînd un fundal).

DUMITRICĂ LILIANA
clasa a VII-a B

TINEREȚEA NOASTRĂ ÎN SLUJBA PATRIEI

„În tine m-am născut, trăiesc în tine
Și pururea de tine mi-este dor“.

Se zice că în această parte a lumii natura a înzestrat
pămîntul românesc cu tot ce a avut ea mai frumos.

De mii de ani, cele patru anotimpuri se rotesc peste Cîm-
pia Română și peste Carpați.

Aici și-au apărât gîia și vatra strămoșească oastea lui
Mircea, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul și a altora ca ei.
De-a pururi nepieritoare sînt faptele de arme ale ostașilor
români la Grivița și Plevna, la Mărăști, Mărășești și Oituz.

Pentru apărarea libertății și pentru dreptate, în vremurile
mai noi, lupta a fost dusă de clasa muncitoare, în frunte cu
comuniștii. Sub conducerea Partidului Comunist Român, po-
porul a eliberat țara de sub fasciști, a alungat de la putere
burghezia și moșierimea.

Au apus vremurile de restriște.

Azi parcă și munții sînt mai semeți, dealurile mai mă-
noase, rîurile mai zglobii, iar spicul holdelor mai bogat.

An de an, pe harta României socialiste apar orașe și cen-
tre industriale noi, se construiesc fabrici, uzine, școli, tea-
tre și cinematografe. Peste tot, eroicul popor se avîntă cu
eroism la construirea edificiiului măreț al patriei!

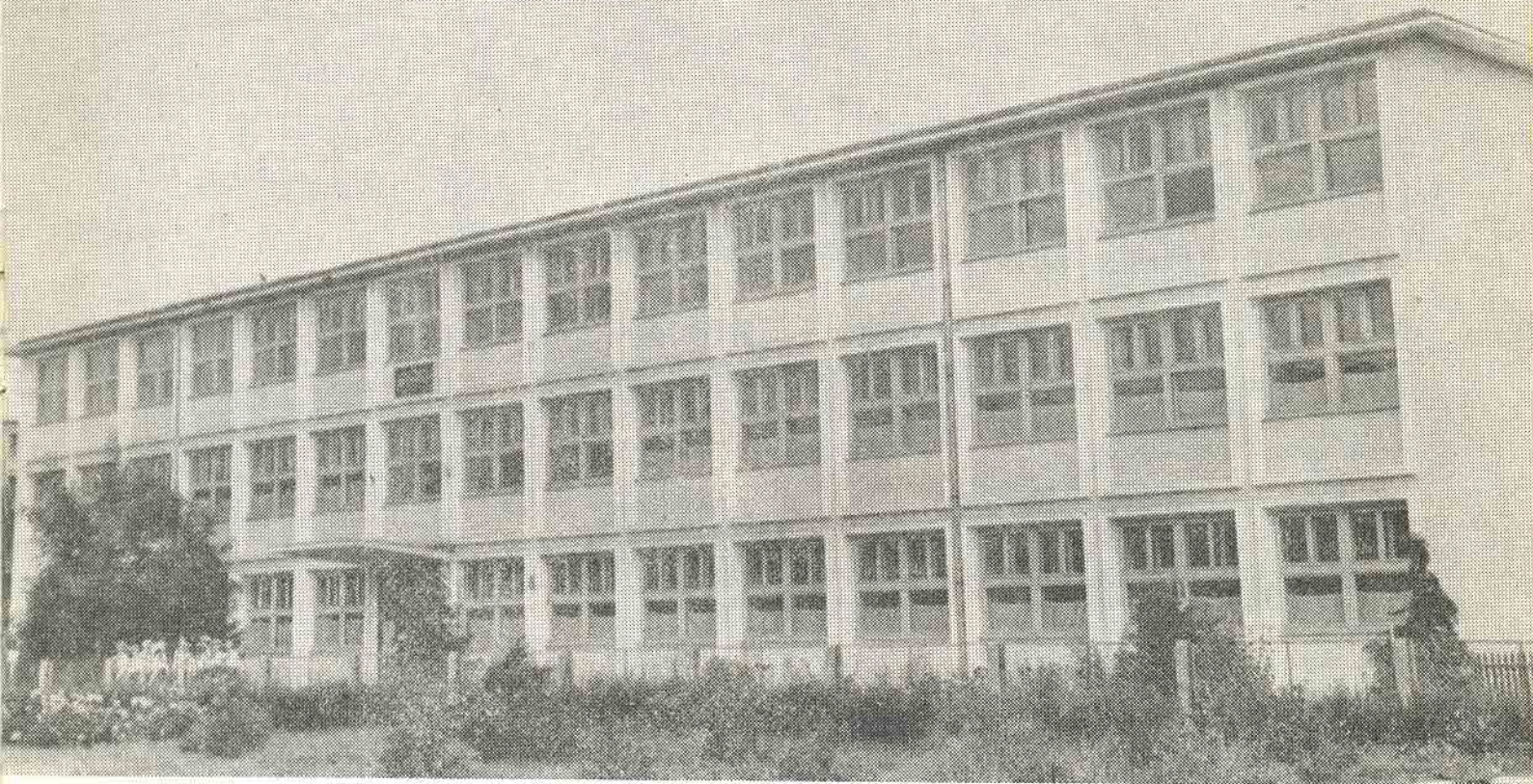
Viața satelor devine tot mai înfloritoare, iar oamenii se
bucură de roadele muncii lor. Toate aceste bogății și frumu-
seși au prins viață datorită hărniciei poporului, care și dă-
ruiește toată puterea și priceperea pentru înălțarea pe trep-
tele cele mai înalte a societății noastre multilateral dez-
voltate.

Noi, cei ce facem parte din marea familie a tineretului
comunist, prin hărnicie, cinste vom fi întotdeauna demni
continuatori ai virtuților patriotice dovedite de poporul
nostru de-a lungul existenței sale.

În cartea vieții tale s-au scris multe fapte de glorie, și
încă multe se vor mai scrie.

Ție, patria mea, îți dăruiesc dragostea și toate puterile
mele!

CREMENESCU CARMEN
clasa a VIII-a C

Innul Școlii generale Nr. 10

Versuri: Margareta Gheorghiu, Muzica: Violet Nedelcu

Te lo-cu-ri un-de o-di-ni o-a-ră doar bu-ru-ieni-le-au
 nit s-a-ri di-cat ca în po-ves-te un
 car-ti er-de lo-cu-it Sau ri-di-cat se-me-te blo-cur-i din
 te-me li-e-de gra-nit și prin-tre e-le
 ca o-floare și școala noastră-ră-să nit școala
 noastră-i școala min-dra un-de zil-nic-în vâ-tam Să fim

pa-vă-ță și fa-lă-tă-rii ce o-în-al tam să fim
 pa-vă-ță și fa-lă-tă-rii ce o-în-al tam

Iubitoare ca o mamă ne-a primit la sinul ei
 Și ne-nvață-n fila cărții visului să-i dăm temei,
 Ne arată cum în viață să putem să devenim
 Oameni dreți, cinstiți și harnici, adevărul să-l iubim.

Refren :

Viitor măreț ne-așteaptă, învățind cu sirg acum,
 Noi vom duce mai departe orice început de drum
 Și în ziua hărăzită să ne despărțim de școală
 Să pășim semeți în viață făr-o urmă de sfiat.

Refren :

Să purtăm recunoștință celor ce ne-au învățat
 Ce e bun și demn în viață, care-i drumul de urmat,
 Să iubim tot restul vieții școala unde-am învățat,
 Să iubim Partidul nostru pentru tot ce ne-a creat.

Refren :

ROMÂNIA ȚAROMEA

Tot ce este mai frumos;
Codrul, cerul luminos,
Holda, apele, cimpia,
Poartă-un nume: România.
Fermecatele poiene —
Cu pitici și sinziene...
Prea bogată-n roade glia
Poartă-un nume: România.
Marea cu valuri albastre,
Munții biruind țaria,
Gîndul purtător spre astre
Poartă-un nume: România.
Un popor cutezător,
Ce-i mereu biruitor,
Pas de pas cu datoria,
Poartă-un nume: România.
Pentru tine, viața-ntreagă
Imnuri noi vom închina,
Țară scumpă, țară dragă,
România, țara mea!

CREMENESCU CARMEN
clasa a VIII-a C

O, ȚARA MEA.

O, țara mea cu plete aurii,
Cu cîntece și jocuri de copii,
Cu sate mîndre și bogate
Și cu cimpii îmbelșugate.

Tu ești mîndria vieții mele
Și a întregului popor,
Partidul meu ți-a deschis astăzi
Drum nou spre falnic viitor.

Uzine, fabrici și furnale,
Hidrocentrale și școli mii,
Cu munți înalți și văi cu soare
Și cîntec drag de ciocirlii,
Pămînt bogat, slăvit să fii!

PASCU MILENA
clasa a VI-a C

ȚARĂ NOUĂ

Te-nalți măreață, peste munți și cîm-
pie,

Tu, țara mea, cu fruntea argintie!
Scăldată într-al dimineții soare,
Te salută porumbeii cu albe aripioare!

O, pace, strălucitoare stea!
Lumină călăuzitoare pentru țara mea,
Tu îți întinzi cununa ta de flori,
Peste-ai țării mîndri zori!

Cît prinzi cu ochii fața țării,
Vezi mii de sonde pe coline,
Lanuri se întind către bujorii zării
Și harnici oameni lucrează în uzine.

Munți bătrîni, dăltuiți din vechime,
Ascund în adîncuri bogate mine,
Rîuri zglobii cu albe scîlpiri,
Poartă cu ele grele amintiri...

SOFIAN ROXANA MARIA
clasa a VI-a C

Țarov de apă vie

„De la aceste fermecate izvoare de apă vie cată să se adape
cel care cîntă și se simt ai acestui popor și ai acestui pămînt”
M. Sadoveanu

Haiducul Radu lui Anghel

Poveste reală populară

Radu lui Anghel este născut în Greci — Dîmbovița, într-o familie de țărani mijlocași.

Era un om voinic, foarte înalt și spă-
tôs, cu mustață, purta căciulă de miel,
ițari (pantaloni țărănesc din dimie al-
bă), cămașă lungă, chimir de piele, iar
în picioare era încălțat cu opinci și o-
biele înfășurate cu nojițe. El a trăit a-
cum 70—80 de ani.

Radu lui Anghel din Greci s-a apucat
de haiducie după ce s-a certat cu boierii
din comuna Greci și din cauza nemulțu-
mirilor pe care le avea față de nedrep-
tatea pe care făceau țăranilor săraci.
Radu a luat drumul codrului, unde a
strîns lîngă el mai mulți prieteni cu
care haiducea. Haiducul Radu lui An-
ghel lua aurul de la bogați și îl împăr-
țea săracilor. Haiducul ăsta a colindat
meleagurile Dîmboviței, Muscelului și
Argeșului.

Haiducul Radu, cînd vrea să ia aur
de la boieri, mai înainte îi anunța pe
boieri să pregătească o jumătate de du-
blu sau un dublu de aur.

Cînd boierul nu vrea să audă vor-
bele trimise de haiduc, el venea la boier
noaptea și îi lua tot aurul. Haiducul

ăsta se lupta foarte mult cu pote-
(jandarmi), așa cum s-a întîmplat
localitatea Negureni pe Rîul Doamna
unde haiducul a trimis vorbă popii
pregătească un dublu de aur. Atun-
popa a chemat jandarmii, care au în-
cercuit casa, pentru ca haiducul să
poată să ia aurul. Dar haiducul Ra-
lui Anghel, văzînd că nu poate să intre
în casă la popa să-i ia aurul, s-a dus
la marginea satului, la o femeie săracă
i-a luat pruncul mic în brațe, s-a în-
brăcat în femeie și la miezul nopții s-a
dus cu pruncul în brațe la jandarmi
le-a spus că îi moare copilul și să-i de-
voie să meargă la popa pentru a-l în-
părtăși.

Ajunșînd în casă, Radu a pus mîna
pe popă, l-a legat, i-a astupat gura cu
cîrpe, i-a luat dublul de aur, a luat
copilul în brațe și a plecat în codru.
Bineînțeles, a dus copilul la femeia să-
racă, i-a lăsat și ei aur de cheltuieli
și la urmă a plecat în codru.

Dimineața aștepta potera să iasă pe
pa din casă, dar nu ieșea, și, văzînd
șeful poterei că popa nu mai iese din
casă, s-a dus să vadă ce e cu popa.

Șeful poterei a intrat în casă și s-a
spieriat văzînd pe popa legat și cu gură
îndopată de cîrpe. Atunci șeful poterei
a întrebat pe popă ce s-a întîmplat, și
popa i-a povestit că în miezul nopții
a venit peste el haiducul Radu lui An-
ghel. În timpul zilei, haiducul se ascun-
dea în podul casei boierului Crasand
din Mărghești. Și astăzi se păstrează fa-
gul și banca unde se odihnea în timpul
verii haiducul Radu lui Anghel.

Acest fag se află pe Valea Muierii —
Piscul Vacii.

Fîntîna de unde lua apă haiducul
se află în Rădăuța — Rădăcina.

Tabloul cu portretul haiducului din
Greci se află expus la Casa de cultură
din Cîmpulung-Muscel. Haiducul Ra-
lui Anghel din Greci era un om cu su-
flet bun, pentru că el tot ce lua de la
boieri împărțea săracilor.

MIHU HAIDUCUL

Frunză verde din copac,
Lung e drumul la conac,
Lung e drumul, las' să fie,
Că Mihu de el nu știe.

Că-i haiduc de pe Olt,
Și-i iubitor de norod.
Că ciocoiiu bată-l jocul
Asuprește tot norodul.

Merge-n sat ca să oprească
Răutatea boierească.
Iată ciocoiiu fricos
Că-și arată nasul gros
Și mustața-i ca o cioară
Face pe haiduc să moară :

— Bună vreme, Mih'haiduce,
Oare ce vînt mi te-aduce ?
— Mai nimic, boier firtate,
Am venit după dreptate,
Că poporul asuprit
Nu te poate înghiți.

Boierul scos din răbdări
Dă și strigă servitorii,
Dar haiducul fără teamă
Prinde repede de seamă,

Îl apucă de bărbie,
Și-i trage pe sub tichie,
Îl leagă de murguleț
Și fuge în codruleț.

Vai de el ce-a mai păfit,
Iar norodul mulțumit
Pe haiduc mi l-a cinstit,
Ca pe-un prieten iubit
Ce de rău l-a izbăvit.

Culeasă de GHEORGHE MARIANA din satul BROȘTENI, de la DINU ȘTEFAN în vîrstă de 99 de ani.

GHICITORI

Hoțul intră-n casă,
Și capul afară-și lasă
(Cămin)

Cu cît mă învîrtesc,
Cu atît mă măresc
(Ghemul)

Talpa cu un spin în ea
Calcă des pe drum de nea,
Lasă urma pașii mici,
Parc-ar fi și ir și i
(Mașina de cusut)

Cum îi rupe foalele,
El ride.
(Porumbul)

Rodește, dar nu înflorește,
Înflorește, dar nu rodește.
(Căpe)

Bucium rotund
Stringe păru-n fund
(Căciula)

Am doi frați
Cu sfori legați
(Bocancii)

Sînt o șa
Pe care n-o călărește nimeni,
Sînt fereastră
Dar nu la casă,
(Ochelarii)

NICOLAE I. CAMELIA
clasa a VIII-a B

CÎNTECUL PLUGARULUI

Umblă plugul cu doi boi,
Eu pun capăt la nevoi,
Hăi, hăi, hăi !
Semăn lanul roditor,
Hăi, hăi, hăi !
Și mă uit în viitor.
Hăi, hăi, hăi !
Semăn ca și frații mei,
Am același dor ca ei,
Hăi, hăi, hăi !

Sînt plugar și sînt român,
Hăi, hăi, hăi !
Și plugar vreau să rămîn,
Hăi, hăi, hăi !

Cules de MINCU MARIANA,
clasa a VIII-a A, de la AURELIA
LUNGAN în vîrstă de 81 de ani,
din comuna Cocu-Richițele, jude-
țul Argeș.

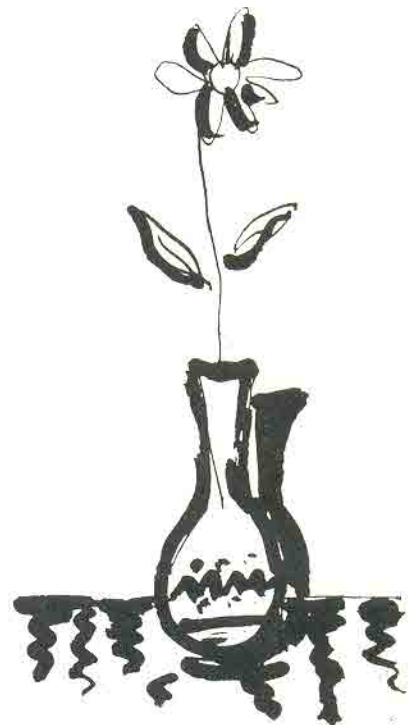
Melodia a fost pusă pe note de
prof. VIOREL NEDELCU.

GHICITOARE

Acest cal pe unde paște
Hatul nu se mai cunoaște
(Tractorul)

PROVERBE

1. Onoarea nu e mîndră de bani.
2. Onoarea vindută, toate-s pierdute.
3. Onoarea pierdută nu o mai poți afla.
4. Silește-te să dobîndești onoarea cu munca ta, c-acea onoare este nemuritoare.
5. Mai bine o pagubă decît un cîștig necîștit.
6. Făgăduiala dată, datorie curată.
7. Fapta bună laudă pe om.
8. Numele bun e mai scump decît aurul.
9. Făgăduiește numai ce poți da.
10. Omul nu iese cu spatele la oameni, ci cu obrazul.

NEBULOASĂ

Hm! Ce-or face unii nu prea mă pricep, dar eu, săraca, învăț mereu și — fie vorba-ntre noi — n-am note prea strălucite!... Ptiu! Na, că se făcu șase! Ei, da, bravos mie că mai am doar la botanică de învățat și tot bravos mie că e mică și ușoară lecția.

...Oho! ia te uită ce ninge! Bun de schiuri și de sanie...

Ehei, gata acum! M-apuc de învățat!

Așa, pentru mîine avem „Clorofila”. „Ea se găsește în cloroplaste și e o substanță organică complexă ce conține fier. Fără fier plantele prezintă fenomen... feno...” Ia stai, frate, ce-o fi astă-seară la televizor? Da, la 9.15 e filmul „Fericirea lor” cu Bette Davis și Charles Boyer, merge, trebuie să-l văd.

Omul trebuie să se recreeze.

...„Deci conține fier, fără el plantele prezintă fenomenul de îngălbenire...” Ho, ho, ce s-a îngălbenit la istorie Mona! Credea că scapă. Ce și-a zis ea? Ieri m-a ascultat, astăzi sînt liniștită, nu mai trebuie să învăț! Dar dacă tovarășul profesor nu i-a știut planul?!... „Fenomenul de îngălbenire numit cloroză.” Bine, acum mai departe. Obținerea clorofitei: „Se iau...” Of, ce bine ar fi să iau și eu 7 la matematică, aș scăpa de corijență!

...„Se iau cîteva frunze tinere, se...” Ei, da' de unde, că doar n-o să aștept să facă pomii frunze tinere cînd ninge așa de frumos!... „Se fărîmîțează bine pînă se distruge...” Ce distruge? Ce anume? „Mem-bra...” nu, nu-i așa, membra?... nici..., membrana, da, dar ce? „Plas-ti-de-le”. A, ălea care sînt și incolore, și colore în verde și în roșu. „Se pun apoi într-o eprubetă...”

...Of! Ce plictiseală! Ce-ar fi dacă m-aș distra puțin? Dacă aș asculta puțin la radio?...

— „Aici București — Programul I. Transmitem emisiunea «Roza vînturilor»”.

...Uf! Iar știință! Dacă-ar fi cîntal Adamo, Elvis Priesley sau Jonny Halliday mai mergea, dar așa!? Mai bine-l închid.

...Așa, unde-am rămas? A, da, „punem într-o eprubetă alcool ca să se dizolve...” Aoleu, cum să fac să se dizolve carnetul de note, că iar mi-l cere mama. Noroc că azi am luat 3 la română. Acolo știe tata că n-am talent și-mi ia apărarea. Dar ce-mi vād ochii? Cît e ceasul? Cînd s-a făcut ora 21? Și eu cînd mai învăț, că acuși începe filmul? Și mai am și la geografic, și la chimie, aoleu...! Dar totuși filmul îl vād... e... americ... an...

Și să vezi că tovarășa dirigintă iar o să spună că n-am învățat, și eu, săraca de mine, am stat toată ziua cu nasu-n carte!

FOLEA ADRIANA
clasa a VII-a C

O S Î N D A

Sus, pe-o stîncă albă-n măguri, între nouri de sineală
Se înalță-nalt și mîndru un castel de-o mare fală.
Lespezi albe și lucioase, havuzuri cum e cleștarul,
Cu-apă rece cristalină, străvezie ca paharul,
Stau de veghe — paznici severi în curtea încapătoare.
În castelul de rubine și cu marmuri lucitoare
Stau la sfat boierii țării și-nure ei e domnitorul
Ce urzește planuri crude să astîmpere poporul.
Să astîmpere poporul ce se-ndeamnă la răscoală,
Pînde-asuprită de veacuri populația se scoală.
Ca să lupte pentru pîine, hrană bună, libertate,
Că prea stăpînea de secolii cruda, trista nedreptate.
Între timp, afară-n curte, tot poporul se adună
Cu durere și mînie lor necazul să li-l spună.
Dar deodată la creneluri slujitorii se ivesc,
Cu săgețile înfipte cad oameni, se prăbușesc.
Morții cad cu toți de-a valma, tropote se-aud în zare,
Și armata sîngeroasă de prin colțuri tot răsare
Și împrăștie cu spada moartea-n curtea minunată,
Și se-aud chiote aspre, noi armate se arată
Mai tîrziu sub lună plină, jos, în curte, oameni mor
Și se chinuie în sînge, la lumina stelelor:
Törte mari aprinse-n grabă se arată la castel
Și cu lanțuri la picioare se ivi un feciorel.
Gidele îi stă în spate, doar un semn acum să-i facă
Domnitorul crud și lacom de trup capul să-i desfacă.
El a ațîtat răscoala, întinzîndu-se în țară,
E-un mișel în toată legea, e un cîine, e o fiara.
Și deodată gîdea-apucă paloșul și îl ridică,
Vîjîind prin aer, iată, se coboară și despică
Tînarului capu-n creștet, se prăvale și o clipă
După o scurtă zvîrcolire feciorelul se ridică.
Însă cade cu durere, jos în iarba înverzită,
Iar mulțimea-nfiorată de acuma se agită
Și deodată nu se vede decît trupul Măriei-Sale
Cum împuns c-o furcă-n coaste ca un taur se prăvale
Și țipa, urla sălbatic, dar poporul cu mînie,
Cu ciomege năvăliră peste-armata cea pustie.
De-acu nu sînt robi în lanțuri și sînt plini de veselie
Că-asuprirea nemiloasă peste ei n-o să mai fie.

BUCUR GABRIEL
clasa a V-a C

POVESTEA URMAȘULUI LUI TIKI-VUA

După moartea lui Vatoko, Tiki-Vua se întorsese în trib și trăia fericit. Căsătorindu-se cu Fuji-La, în casa lui era numai soare, și la cîva timp după căsătorie soarta îl mulțumi cu un băiat care pe zi ce trecea se făcea tot mai frumos și vînjos.

La venirea lui pe lume, vraciul tribului prezise că va deveni un viteaz fără pereche, chiar o să-l întrecă în vitejie și pe tatăl său, vestitul Tiki-Vua. Băiatul fu numit Vua-Kay.

Se vede că tribului Katay îi era dat să mai treacă prin multe și prin mari primejdii, căci nici nu împlini bine Vua-Kay 15 ani și un vrăjitor cumplit își abătu urgiile asupra tribului. Urîtenia lui era fără seamăn. Fața îi era prelungă, iar gura întinsă în afară semăna cu botul unei maimuțe. Ochii înfundăți în orbite semănau cu o văpaie stinsă și gălbuie. Nasul ascuțit și încovoiat ca ciocul unui vultur semăna cu un par strîmb înfipt într-un pămînt sterp. Trupul scofilcit, picioarele curbate și mîinile deșirate îi dădeau o înfățișare diabolică. Dar pe cît de mare îi era urîtenia, pe atît de puternic era în cele vrăjitoarești: putea să transforme lei în iepuri dacă aceștia se uitau în ochii lui. Putea să înghețe apele în luna lui Cuptor. Putea să înverzească pădurile în decembrie.

Însă, cunoscînd puterea vrăjitorului, nici un trib nu stătea degeaba. Indienii își croiau adăposturi și arme sau își ascundeau proviziile. Apoi ascundeau de furia vrăjitorului copiii, femeile și bătrînii. Armele lor nu aveau însă mare putere asupra vrăjitorului, care trimețea vraja de departe și pe neașteptate.

Din cauza vrăjilor, pînă și Tiki-Vua își pierdu puterile. Trăgînd o săgeată cu arcul cu care îl ucisese pe Vatoko, el se convinsese de acest lucru. Și atunci hotărî cu toate protestele lui Fuji-La, să-l trimită pe Vua-Kay în luptă cu vrăjitorul.

Și plecă Vua-Kay. Și merse el, și merse pînă ce ajunse într-o cîmpie calcinată de razele soarelui, unde văzu o babă înconjurată de o mulțime de tigri. Atunci, fără să stea pe gînduri, se năpusti asupra lor, și pămîntul se umplu în jurul său de leșuri de tigri. Bătrîna se prefăcu pe loc într-o zînă care spuse așa:

— Pentru că m-ai salvat, am să te răsplătesc. Și făcu un semn cu bagheta deasupra capului lui Vua-Kay. Acum, continuă ea, ești ferit de farmecele vrăjitorului, dar vraja nu te apără și de animalele lui.

Și zîna se prefăcu în fum și dispăru. După această întîmplare, Vua-Kay ajunsese într-o pădure înfiorătoare. Deși afară soarele strălucea, înăuntru o lumină difuză făcea ca arborii să se joace cu umbrele lor, parcă sărînd coarda sau alergîndu-se. Și dintr-o dată, în contrast cu lugubra lumină, din toate părțile se năpustiră asupra lui lei de toate mărimile. Încolțit și văzînd că lancea nu-i e de ajutor, smulse un tînăr arbust din pămînt și-și croi drum prin mulțimea de lei. Dar, ieșînd din încercuire, o ură sălbatică îl cuprinse și se aruncă din nou în valul galben de lei... Folosînd arbustul ca măciucă și lancea ca un cuțit, începu o luptă pe viață și pe moarte. În curînd oasele pîrîiau în jurul lui, sîngele curgea șiroaie, iar blănurile zburau bucăți. Nici un leu nu scăpă cu viață, dar și Vua-Kay se prăbuși într-o baltă de sînge. Tineretea și vigoarea îl salvară și de astă dată. După trei zile de chinuri se înzdrăveni și plecă mai departe.

Alte lungi și istovitoare zile trecură pînă ajunse lîngă o apă, unde, pe un

bolovan, lîngă o colibă stătea vrăjitorul, cu privirile ațintite în negura vremilor. Văzîndu-l, vrăjitorul rămase ca trăsînit, dar, dezmeticîndu-se, făcu un semn asupra unui munte care se prăbuși spre Vua-Kay. Acesta se făcu însă una cu pămîntul, și stîncile trecură pe lîngă el fără să-l atingă, venind și șuierînd asurzitor.

Atunci vrăjitorul murmură a vrajă, și un cîrd de vulturi se năpustiră asupra lui. Dar el, mînuind lancea ca pe o țepușă, îi lovea de moarte în piept. Așa cum din coada unui avion lovit de bombă țîșnește o coloană de fum, din pieptul vulturilor țîșneau izvoare de sînge. Văzînd că nici cu vulturii n-a realizat nimic, mai murmură o vrajă, și în jurul lui Vua-Kay se ridică un zid de piatră. Dar Vua-Kay își adună puterile și dărîmă zidul, care îngropă sub dărîmăturile sale pe vrăjitor. Nu-i vorba, acesta ieși imediat de sub dărîmături, dar Vua-Kay fu mai iute, și pînă cînd vrăjitorul să mai rostească un cuvînt lancea indianului i se opri în piept. Fără nici un geamăt, vrăjitorul se prăbuși ca lovit de fulger. Pămîntul se zgudui, și coliba vrăjitorului se dărîmă. Vua-Kay tăie capul vrăjitorului, și atunci pentru a doua oară pămîntul se zgudui și se crăpă, trăgînd în negurile sale pe vrăjitor.

Pe drumul de întoarcere al lui Vua-Kay, codrii se deschideau, animalele i se închinău, copacii îi stăteau pavăză pentru ploaie. Ajuns la trib, fu primit cu mare veselie. Capul vrăjitorului fu pus lîngă capul lui Vatoko, iar lancea ucigașă — lîngă arcul ucigaș. Iar Vua-Kay și Tiki-Vua trăiră fericiți pînă ce o întîmplare neașteptată îi făcu să-și piardă viețile...

(Va urma)

DAN FOTOLESCU
clasa a VI-a C

ÎN PĂDURE

Mă aflam la bunici, într-o comună frumoasă, bogată în pruni și în păduri.

Pădurile verzi, nesfîrșite te întîmpină încă de la intrarea în comună. Visul meu era să vizitez o pădure într-o frumoasă zi de vară.

Cum nu prea aveam ce face, m-am sculat mai devreme într-o dimineață ca să mă duc în pădure.

Ca în oricare dimineață de vară era răcoare, cu toate că cerul era senin, iar discul roșu al soarelui apăruse, înfîgîndu-și razele pînă în cele mai întunecate unghere. Plecam vioasă pentru că visul meu se va îndeplini.

Ajunsa în pădure, am rămas uimită de frumusețea acestui castel verde de safir și diamante, care îți iau ochii. Floricele albastre lăcrimau de atîta rouă care se afla încă pe iarbă și pe frunze.

Plimbîndu-mă pe poteci mi-am dat seama că pădurea este palatul păsărilor, iar dacă pătrunzi în împărăția lor te farmecă cu trilarile vesele sau triste. Parcă vor să ia exemplul sirenelor, care de cîte ori treceau călătorii pe lîngă insula lor, îi ademeneau în adîncuri ca apoi să-i omoare în chinuri groaznice.

Cu această ocazie mi-am adus aminte și de impresionantele poeme homerice „Iliada” și „Odiseea”.

Tot gîndindu-mă la sirene și la îndrăznețul de Ulise, care a reușit să scape nevătămat din insula lor, n-am observat cînd cerul s-a acoperit cu nori întunecați și a început să plouă.

Am avut norocul că m-am întîlnit cu pădurarul, care m-a pofisit la el acasă pînă stă ploaia... Am primit bucuroasă.

Prin fereastra căsuței lui modeste priveam natura schimbată:

Ploua despletit, așa cum se întîmplă în verile călduroase. Din cînd în cînd plesnea bolta cerului. Tuna și fulgera. Prin văzduh, peste care cădeau necontenit cortinele ploii, se încușeau săgeți luminoase, care mureau peste o clipă.

După o jumătate de oră, ploaia a stat.

I-am mulțumit pădurarului pentru ajutorul dat și-am plecat mai departe privind cerul care se și înseninase, devenind albastru ca ochii unei zîne din poveste.

În curînd am dat de o mică poieniță înconjurată de stejari falnici.

Coșulețul meu, pe care avusesem grijă să-l iau de acasă, se umpluse cu flori cu petale colorate în diferite nuanțe.

Soarele ardea ca focul, parcă rușinat că înainte norii îi luaseră locul.

Plimbîndu-mă așa, gîndul, ca de fie-

care dată, îmi zbura în altă parte, am observat că peste pădure se desfac și se aștern perdele de umbră. Florile și frunzele ațipesc, pregătindu-se pentru odihnitul somn al nopții.

M-am întors pe același drum, pentru că altul nu cunoșteam.

Am trecut prin poieniță, pe lîngă căsuța pădurarului și am ajuns în sfîrșit lîngă iazul de lîngă căsuța bunicilor.

Am privit cu atenție iazul, care își întindea fața umedă, unde mă puteam vedea ca într-o oglindă.

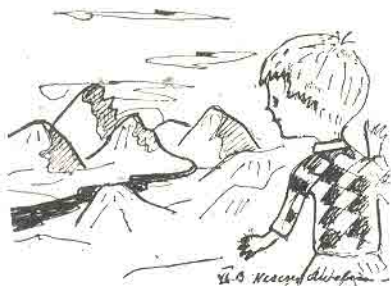
Cînd lumina slabă a duiosului asfințit de soare a pierit, am intrat pe poarta casei bunicilor, fericită că mi-am îndeplinit visul.

DRĂGAN DOINA
clasa a VI-a C

Aud muntii

Mi-am impletit ca spicul copt cositele
cu ploaia
Si-aripi am prins spre cer, nemasurate,
Si peste albastrul muntilor simteam
O inimă adevărată cum se zbate.
Am luat-o gingaș s-o așez pe palmă,
Și-n largul ochilor lumina să-i descint.
Pornisem peste țară-n semn de vis
Și-ncetisor am început să cînt:

Lumină lună, dă-mi puteri să string
În brațe fragede cîmpiile și munții
Și îți promit că am să dau ceva
Și țării dragi din umbra frunții.
Am aur la cosite paisprezece ani,
Și primăvara-mi cîntă la fereastră,
Și-aud cum munții se îndrăgostesc
De vîrsta țării și de vîrsta noastră.

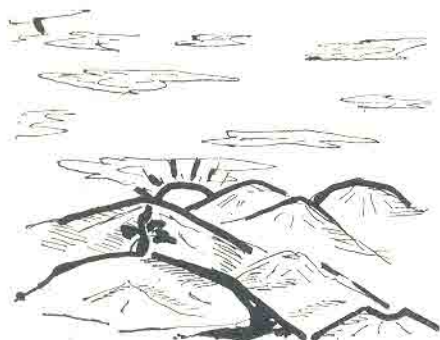
NIȚA NICULINA
clasa a VIII-a A

Amurgul

Cerul pare o oglindă de safir țesută în
flori.
Totul mîngîie visarea cu plăcute dulci
comori.

Soarele, meșterul faur,
Modelează stînci de aur.
Pădurea-i cîntec de mătăasă,
Harfă lină și duioasă.
Totu-i dulce, feerie,
Cîntec, dans și poezie.
Soarele coboară-n valuri
Peste munți, păduri și dealuri.
Sus pe cerul cel senin,
Se țes pînze de rubin.
Iese luna argintie
Sus, pe culmea străvezie.
Soarele, discul de ceară,
În abisuri lungi coboară.
Vino, amurg, ca din povești,
Ziua caldă s-o topești!

SOFIAN ROXANA MARIA
clasa a VI-a C

LA BUNICI

Iată, acolo căsuța bătrînă,
Iată, acolo și mica finlînă,
Și soarele, meșterul faur,
Cerne de sus o ploaică de aur,
Nuci bărboși,
Bătrîni și umbroși,
Salcîmii-nfloriți,
Și brazii-nverzîți,
Căsuța cea cu flori în geam
Și-acoperișul de mărgean,
Căsuța nopților cu vise
Ce în taină ține deschise
Filele copilăriei,
Sub poalele feeriei.

Iată, acolo, în fața ferestilor,
Soba cea mică din sala poveștilor.
Noaptea, a visului dulce comoară,
Se-așterne timidă peste căscioară.
Copacii adorm fermecați,
De razele lunii ușor alințați.
Și plînge greierul scarta-i amară,
Cu-a glasului strună ușoară...
Și totul îți dă dulce fior;
Încă o zi, încă o zi în casa bunicii!

SOFIAN ROXANA MARIA
clasa a VI-a C

SFÎRȘIT DE TOAMNĂ

Vîntul suflă frunze moarte peste plaiul de
la țară.
Nu mai cîntă rînduica; unde ești tu,
primăvară?
Brrr? Ce frig mai suflă toamna, și se-nșiră
pe cărare
Mica iarbă amorțită; pe sub suflu-i rece,
moare.
Pomii sînt golași pe ramuri, cerul este
plumburiu,
Unde ești tu, primăvară, tu cu soarele-auriu?
Și scaieții pretutîndeni părăsesc al lor
pămînt;
Și deodată cad cu toții, doborîți de-al
toamnei vînt
În răstimp, cite-o lumină mai străpunge-
adesea norii
Și vestește dimineața, pe sub cerul negru,
zorii.
Florile sînt triste toate; doar scaieții și
ciulinii
Mai zîmbesc veseli spre toamnă, scuturin-
du-și mărăcinii
O!... Tu, toamnă mohorîtă, tu cu soarele-
auriu
Să-l văd surizînd pe boltă, peste cîmpurile-n
floare
Dezmierdînd frumoasa țară, dînd lumină

BUCUR GABRIEL
clasa a V-a C

FLOAREA-SOARELUI

Demult, tare de-
mult, pe cînd ome-
nirea nu exista,
toate florile creș-
teau la un loc. Soa-
rele, privind din
înaltul cerului către
pămînt, i s-a părut
că are un aspect
tare urît: multico-
lor într-un loc și
pustiu în rest. De
aceea, el a chemat o dată la el toate
florile pentru a hotărî care unde să-și
aibă locul. Ele s-au supus, în afară de
floarea-soarelui, care nu voia să se
mute de acolo cu nici un chip. A fost
foarte mîhnită cînd a văzut că a ple-
cat și prietena ei, floarea de colț. Soa-
rele a fost foarte supărat cînd a văzut
că una din supuse nu-l ascultă. Apoi
a început să spună fiecărei plante
unde să stea de acum încolo. Floarea de
colț era acum în munți. La început
floarea-soarelui era nepăsătoare. Dar
mai tîrziu i s-a făcut dor de prietena
ei.

De aceea, de cînd răsărea soarele și
pînă cînd apunea, ea se uita mereu că-
tre el, dorind să-i ceară iertare și să-l
roage să-i spună unde se află prietena
ei. Dar soarele nu-i asculta rugă-
mințile. Floarea-soarelui însă speră că
odată va căpăta iertarea. De atunci
ea are mereu fața îndreptată spre soa-
re.

RĂDULESCU LIANA
clasa a V-a C

LEGENDA GREIERILOR

În vremurile străvechi, pe tîrimuri-
le minunate ale greierilor se înălțau
multe și frumoase construcții. Cea mai
frumoasă era însă o cetate din marmu-
ră neagră, cu temelie rezistentă, care
se numea Albatros. Aici domnea regele
greierilor Gru, și era iubit de ceilalți
greieri care erau pe atunci albi. Împă-
răția învecinată era a gîndacilor de Co-
lorado. Dar gîndacii de Colorado, vrînd
să acapareze cetățile greierilor, porniră
împotriva lor în frunte cu regele Colo-
rados. Văzînd așa ceva, Gru și-a strîns
o oaste și a pornit în întîmpinarea ve-
cinului său războinic.

Bătălia a durat patru săptămîni.

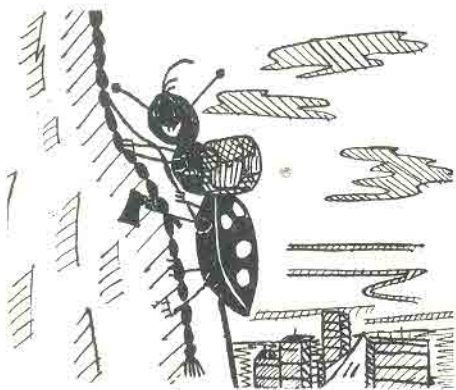
Greierii au învins gîndacii Colorado,
dar regele lor murise.

Atunci toți greierii, cu mic cu mare,
s-au îmbrăcat în doliu, cîntînd în se-
rile lungi de vară balade despre vite-
jia regelui lor.

ȘTEFAN CRISTIAN
clasa a V-a C

Bondarul alpinist

Un bondar cu șapcă albă,
Cu dungi verzi și late,
a pornit spre munți agale
cu ruksacu-n spate.
Ajungînd la o cabană,
el aprinse-un foc
și răpus de oboseală
adormi pe loc.

Dimineața, în pădure,
brazii freamătă ușor,
iar pe cer abia se vede
albăstrui ca marea-un nor.
Bondărelel se sculase
dimineața pe la șase
și acum pornea voios
către muntele stîncos.

ȘTEFAN CRISTIAN
clasa a V-a C

Ciobănașul

Amurgul întunecă ale lumii zări,
Se-aude-o talangă sunînd în depărtări.
E-un ciobănaș ce-și mină turma sa în
jos
Doinînd din fluier un cîntecel duios.

Căci toamna în curînd va veni
Și frunze aurii pe jos va risipi,

Și frig va fi din nou sus pe munte,
Și norii vor cerne din cer ploi mărunte.

Ciobănașul va ajunge curînd în sat,
Căci mult timp a trecut de cînd a
plecat.

Iarna va trece, primăvara va veni
Și ciobănașul spre munte din nou va
porni.

ȘTEFAN CRISTIAN
clasa a V-a C

TOAMNA

Toamna-n haină ruginie
S-a suit pe deal în vic.
Vîntul s-a uitat chiorîș
Și-a pornit și el tirîș.

Mătură cîmpia moartă
Și, trecînd din poartă-n poartă,
Strigă cu glas plin de șagă :
„Iar a venit toamna dragă !”

Dealurile-ngălbenite
Sînt și ele fericite.
Strugurii dulci, rubinii,
Strălucesc pe culme-n vii.

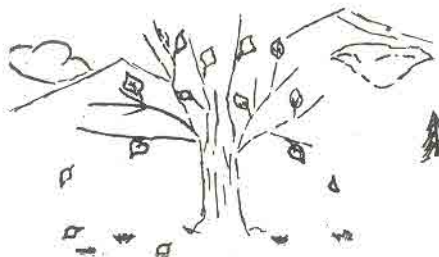
Cerul, fără de culoare,
A căpătat o paloare,
Și cuprins de supărare
A-nceput a plînge tare

Cu șuvoaie tumultuoase
Ce se scurg pe lîngă case.
După ploaie, cer senin.
Liniștindu-se puțin,

Cerul sărută pămîntul,
Mîngîindu-l lung cu vîntul.
Și natura despletită,
Umedă și oboșită,

Adormi adînc în noapte,
Intr-o liniște de moarte.
Doar lumina argintie
Țese subțirica-i ie.

SOFIA ROXANA
clasa a VI-a C

O întîmplare

Era iarnă, dar știți, iarnă din aceea
cum este la munte. Ducîndu-mă pe la
fară, la bunici, și văzînd ce derdeluș
este pe acolo, îmi era gîndul numai
la sanie. Și bunicul mă tot ducea me-
reu cu vorba : că-ți dau sania azi, că
ți-o dau mîine și tot așa pînă pleca cu
caila la treburile dînsului. Și cînd ve-
deam cum se dădeau ceilalți copii cu
săniile, îmi venea să mă duc după bu-
nicul să-l aduc acasă și să-mi dea și
mie sania.

În sfîrșit, cînd a ajuns seara acasă,
de-abia a intrat pe ușă și eu am in-
ceput a-l bate la cap să-mi dea sania.
Văzînd dînsul că nu mai scapă de mi-
ne, așa oboșit cum era mi-a dat sania.

În prima zi nu am avut timp să mă
dau pe derdeluș, pentru că m-am ocu-
pat de sanie ; ba să-i lustruiesc șinele,
ba să-i mai prind blana cu cite un șu-
rub și așa a trecut ziua.

A doua zi m-am dat cu sania pînă
am înghețat de frig. Dar eram și sătul
de dat cu sania. Și așa m-am dat vreo
cîteva zile. Dar după cum se știe, ur-
ciorul nu merge de multe ori la apă ;
ori se sparge, ori se crapă.

Așa mi s-a întîmplat și mie, dar, bi-
neînțeles, nu cu urciorul, ci cu săniuța
mea cea nărăvașă, așa cum o să ve-
deți acum.

Intr-o zi, dîndu-mi drumul cu sania
din deal, mi-am pierdut direcția și am
intrat cu sania în rîu. Și cum gheața nu
era așa de tare, era gata, gata să mă
înece.

Noroc că prietenii mei de joacă au
fost în apropiere și m-au ajutat să ies

din apă, ud learcă. Am ajuns acasă
tremurînd de frig.

M-am schimbat și, stînd cu picioa-
rele pe tăpșanul sobei să mă încălzesc,
am povestit bunicului întîmplarea mea
cea hazlie. Pentru a uita de ea, dînsul
mi-a spus o poveste foarte frumoasă
din timpul războiului cu turcii, cînd
românii i-au învins.

Această întîmplare n-am s-o uit
niciodată.

RADU IULIAN
clasa a VII-a B

Mult e dulce și frumoasă.

În operele lor, marii noștri scriitori au luptat pentru formarea unei limbi „ca un fagure de miere”.

Pentru aceasta ei au evitat cuvintele împrumutate din alte limbi și au valorificat tezaurul limbii vii a poporului. Astfel, Mihai Eminescu folosește în poeziile sale cuvinte pur românești :

„Pe un deal răsare luna ca o vatră de jăratie,
Rumenind străvechii codri și castelul singuratic.
Și-ale riurilor ape ce sclipesc fugind în ropot
De departe-n văi coboară tânguiosul glas de clopot”.

„Călin (file din poveste)”

Chiar și în poeziile de critică socială, poetul folosește cuvinte alese cu multă grijă. Astfel, în „Scrisoarea I”, pentru a arăta care este soarta omului de știință în orînduirile sociale nedrepte, poetul își ia materialul lingvistic tot din graiul poporului :

„Uscățiv așa cum este, girbovit și de nimic,
Universul fără margini e în degetul lui mic”.

La orice pagină deschizi cărțile lui Mihail Sadoveanu, nu se poate să nu întâlnești pasaje de o rară frumusețe în ce privește folosirea celor mai alese cuvinte românești într-o măiestrită îmbinare :

„Luna plină răzbătea prin pictele ușoare ale toamnei, țesea păienjenis de raze, lămurind dealurile tăcute și pădurile negre. Pacea adîncă se deștepta la tropotele rezezi ale murgului. Răcoare călărea tăcut sub streșinile dumbrăvilor cu frunza rară; părea o nălucă prin lumina vinătă”.

M. Sadoveanu — „Cosma Răcoare”

De dincolo de munți, glasul lui George Coșbuc rostește aceleași vorbe românești ca un legămint sfînt :

„Sînt suflet în sufletul neamului meu,
Și-i cînd bucuria și-amarul”

G. Coșbuc — „Poetul”

Ori minunata descriere din „Noapte de vară” :

„Zărilor de farmec pline
Strălucesc prin luminiș,
Zboară mierlele-n tufiș
Și din codri noaptea vine
Pe furis”.

Natural și simplu în poezia „Pocnind din bici pe lingă boi” :

„Am cap, dar parcă nu-l mai am,
Ce-aveam să-i spun? Nimic n-aveam,
Dar era-n zori și eu voiam
Să-ntreb cum a dormit”.

Indemnul hotărît al lui Decebal este redat în cuvinte pline de energie cu mare forță expresivă :

„De-ar curge singele pîrău,
Nebiruît e brațul tău,
Cînd morții-n față nu tresari
Și însuși ție-un zeu îți pari”

G. Coșbuc — „Decebal către popor”

Să urmărim exemplul acestor înaintași și în vorbirea și scrierea noastră să întrebuițăm dulcea limbă românească.

Redacția revistei

Sensul cuvintelor

?!?

În limba română există o serie de cuvinte numite omonime, care au aceeași formă, dar înțeles diferit.

Astfel, substantivul „cap” poate avea înțelesul de :

— conducător :

„Istoria ne povestește
De acel cap viteaz de oaste
Ce pe dușmani izgonește”

— termen geografic :

„La ora de geografie
Noi cu toți am învățat :
La capul Bunei Speranțe
Un vapor s-a scufundat”.

— organ al corpului omenesc :

(sens propriu și figurat).

„A-și bate capul cu ceva” — expresie populară.

„Unde nu e cap, vai de picioare”.

Un alt substantiv de felul acesta este „pas”. El poate avea înțeles de :

— trecătoare :

În înaintarea lor spre cetatea întărită a dacilor, romanii au pătruns prin pasul Poarta de Fier a Transilvaniei.

— pas în mers :

„Așa venea în șesuri mărețul om de munte,
Călcînd cu pași gigantici pe urme mai mărunte”.

(V. Alecsandri — „Dan, căpitan de plai”)

Substantivul „păr” poate avea înțeles de :

— pom :

„...acolo era un păr care făcea pere așa de bune, din care domnu' ne dăruia de gustare cîte două la începutul fiecărei vacanțe”.

(M. Sadoveanu — „Domnu' Trandafir”)

— detaliu al capului omenesc :

„La pămînt mai că ajunge al ei păr de aur moale, care-i cade peste brațe, peste umerele goale”.

(M. Eminescu — „Călin [file din poveste]”)

De asemenea substantivul „carte” poate avea sens de :

— învățătură :

„Ai carte, ai parte” — proverb

— obiect folosit de oamenii :

„O carte și o floare este cel mai frumos dar pe care îl poți oferi unei prietene.

Substantivul „ochi” poate fi :

— organ al văzului :

„Îi foșnea uscat pe frunze poala lungă-a albei rochii,
Fața-i roșie ca mărul de noroc i-s umezi ochii”.

(M. Eminescu — „Călin [file din poveste]”)

— ochi de geam :

Iarna, marele nostru povestitor Ion Creangă vedea printr-un ochi de geam feeria albă a zăpezii.

Un alt substantiv cu forme identice, dar cu înțelesuri diferite este „limbă”. El poate fi :

— graiul unui popor :

„Văd poeți ce-au scris o limbă ca un fagure de miere.
Cichindeal gură de aur, Mumulean glas de durere”.

(M. Eminescu — „Epigonii”)

— organ al corpului omenesc :

În orînduirea feudală, celor ce nu se supuneau voinței celor plini de mări și avere li se tăia limba.

Substantivul „cot” poate avea înțeles de :

— parte a organismului uman :

„Artagnan, ca să ajungă la locul spînzurătorii, își făcea loc prin mulțime cu coatele”.

— punct de pe cursul unui rîu :

Apele curgătoare formează în cursul lor nenumărate caturi, cascade, cataracte.

— unitate de măsură în trecut :

Însetați de averi și bogăție, negustorii înșelau pe țărani la măsura cu cotul.

GEANTĂ ELEONORA
clasa a VIII-a B

ANGHEI CAMELIA
clasa a VIII-a B

COMAN MIHAELA
clasa a VIII-a B

Indemni

Un mijloc important de îmbogățire a limbii noastre este și acela de formare a unor expresii foarte sugestive, pornind de la cuvinte ce fac parte din fondul principal de cuvinte.

Dăm mai jos câteva expresii formate de la cuvântul „mână”. Dictionarul cuprinde mult mai multe.

- de mîna întii = de calitate
- de toată mîna = de toate felurile
- lucru de mîna = lucrat de mîna
- pe sub mîna = pe ascuns
- în mîna = direct
- mîna-n mîna = în colaborare
- a fi ușor de mîna = a fi îndemînic
- a bate mîna = a cădea de acord

- a pune mîinile pe piept = a muri
- mîna largă = darnic
- mîna spartă = risipitor
- mîna dreaptă a cuiva = om de încredere
- mîna de lucru = forța de muncă
- a ajunge pe mîni bune = a fi în grija cuiva competent
- mîna de fier = autoritar
- a ridica mîna asupra cuiva = a bate pe cineva.
- a pune mîna de la mîna = a realiza ceva în comun.

Vă sfătuim, dragi colegi, să cercetați și voi „Dictionarul limbii române literare contemporane” și veți rămîne uimiți de frumusețea și bogăția limbii noastre.

PELIGRAD ANCA
clasa a VIII-a C

Gramatica în slujba exprimării corecte și frumoase

În efectuarea temelor de gramatică, totdeauna urmărim ca prin aplicarea regulilor gramaticale să realizăm o exprimare clară, corectă, folosind cuvintele care redau în modul cel mai corespunzător conținutul de idei. În acest scop deseori folosim compunerile gramaticale.

Dăm mai jos un exemplu de astfel de temă:

— Să se decline în propoziții substantivul „țara” articulat cu articolul hotărît; la nominativ și acuzativ să se întocmească exemple pentru toate funcțiile învățate. Exemplele să fie astfel formulate încît să se realizeze o compunere cu titlul „Țara noastră, țară nouă”.

ȚARA NOASTRĂ, ȚARĂ NOUĂ (compunere gramaticală)

Exemple (compunere gramaticală)	cazul	funcția substant.
În viața fiecărui om, țara în care a văzut pentru prima oară lumina zilei și apoi i-a legănat copilăria, i-a înflăcărat tinerețea, i-a încălzit maturitatea, i-a mîngîiat bătrînețea constituie lucrul cel mai de preț.	N	subiect
În toate anotimpurile, țara noastră ne cheamă să-i admirăm frumoasele priveliști, să-i cunoaștem oamenii ei minunați. România este țara în care ne-am născut și în ea vrem să trăim și să muncim.	N	subiect
	N	nume predicativ
Mulți străini doresc să colinde pe cărările de munte ale țării noastre și să respire aerul curat și răcoros. Uimiți de frumusețile pe care le-au întîlnit în călătoriile lor pe vîrfuri înalte, pe șesuri întinse sau la marea zbuciumată, poezii au închinat țării lor dragi versuri pline de simțire. În vremuri grele, strămoșii noștri și-au apărat cu prețul vieții lor țara. Oamenii de azi păstrează vie pilda lor, și prin munca plină de avînt au făcut din țara noastră o veselă grădină. Pionierii nu vor uita că în țara aceasta, ca și în alte țări socialiste, copiii au prilejul să trăiască o copilărie plină de bucurii. De aceea în sufletul lor dragostea pen-	G	atribut
	D	compl. indirect
	A	compl. direct
	A	compl. indirect
	A	compl. circ. de loc

Exemple (compunere gramaticală)	cazul	funcția substant.
tru țara nouă, liberă încolțește de la cea mai fragedă vîrstă și crește zi de zi.	A	atribut
Nu numai România, ci și țările vecine s-au impus în fața lumii întregi prin progresul pe care l-au atins în ce privește economia și cultura. Acestea sînt țările socialiste, cu care noi întreținem strînse relații de prietenie și ajutor reciproc. Scopul suprem al țărilor socialiste este ca pe tot globul să învingă socialismul, ceea ce se realizează numai printr-o luptă dîrză împotriva capitaliștilor. Aceștia impun țărilor slab dezvoltate condiții înrobitoare, care fac să crească și mai mult mizeria și șomajul. Cei ce au vizitat țările socialiste au întîlnit peste tot aceleași importante realizări ca și la noi, obținute într-un timp foarte scurt. Poporul nostru și-a manifestat mereu solidaritatea cu țările care luptă pentru libertate națională și socială. Sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, se va reuși ca și în țările acestea să fie înlăturat jugul exploataării. Urmărim cu mare îngrijorare veștile despre țările în care există focare de război, care amenință pacea omenirii. Nu e departe vremea cînd toate popoarele vor avea condiții de viață ca în țările socialiste; ei își vor cucerii aceste drepturi prin luptă neînfrîcată.	N	subiect
	N	nume predicativ
	G	atribut
	D	compl. indirect
	A	compl. direct
	A	compl. indirect
	A	compl. circ. de loc
	A	atribut
Sîntem recunoscători celor care s-au jertfit ca astăzi să avem una din țările socialiste în plină înflorire; vom munci să fim mereu mai mîndră, țara noastră dragă!	A	—
	V	—

GHEORGHE IOANA,
GANEA MIHAELA
clasa a VII-a A

